

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I.

N^o

Wilno, dnia 21 sierpnia 1926 roku.

40.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział	Str.
1. Prezes Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych p.M. Szeżewiczus o polityce zagranicznej Litwy.-	1.	1.
2. Prasa litewska o oświadczeniach Ministra Zaleskiego.	1	3.
3. "Lietuva" o udziale Polski w Radzie Ligi Narodów.-	1	4.
4. Dalsze rekowania na temat rzekomych planów marszałka Piłsudskiego.	1.	5.
5. Smetona o wizycie Ulmanisa w Kownie.	1.	8.
6. "Lietuva" o stosunku Polski i Litwy do państw nadbałtyckich.	1.	9.
7. "Lietuves Zinios" o pelenefilstwie niektórych pism lotewskich.-	1.	10.
8. "Lietuva" o spodziewanym zwrocie w polityce państw nadbałtyckich.-	1.	11.
9. B. Premjer Bistras o pelenefilstwie Lotwy.-	1.	12.

II. ŻYCIE GOSPODARCZE.-

10. Ekonomiczny przegląd Litwy .Według "Lietuves Ukis": ROLNICTWO- stan zasiewów w czerwcu r.b. PRZEMYSŁ - HANDEL - FINANSE.-	II.	I.
11. Z departamentu Leśnego	"	9.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

12. Rekowania z przedstawicielami kraju Kłajpedzkiego w sprawie rozrachunku finansowego i ich rezbcie.-	VI.	I.
13. Wywiad prasy Kłajpedzkiej u nowego gubernatora Zalkauskasa.-	"	5.
14. Niedojście do skutku augsburskiego litewskiego synodu ewang. i ustosunkowanie się do Gajgałajtisa ewangelików -litewskich-	"	6.
15. Litwa w stosunku do Kłajpedy.-	"	7.

X. KRONIKA

a/ zagraniczna.

16. Zamknięcie konferencji kolejowej: Litwy, Lotwy, Niemiec i Estonji.-	X.	I.
17. Niepowodzenie układów francusko-litewskich w sprawie umowy robotniczej.	"	I.
18. "Rytas" o układach polsko-litewskich w sprawie	"	I.
19. Zatwierdzenie litewskiego projektu traktatu handlowego zSSSR.	"	I.
20. Sprawa otwarcia linii kolejowej Li-bawa - Romany.	"	2

- 21. Traktat o ekstradycji z Rosją Sowiecką. X. 2
- 22. Zaproszenie Litwy na międzynarodową konferencję chemików.- " 2.
- 23. Deklaracja Premjera Slezewiczusa w prasie francuskiej. " 2.
- 24. Nowy przedstawiciel Estońji u Prezydenta Republiki.- " 3.
- 25. W kołach dyplomatycznych " 3.
- 26. Tranzytowe wizy przez Litwę dla właścicieli paszportów nansenowskich.- " 3.

b/ Kronika wewnętrzna.

- 27. Posiedzenie komisji ekonomicznej Sejmu " 3
- 28. Zmiany w Ministerstwie Oświaty. " 3.
- 29. Zamierzenia Ministerstwa Sprawiedliwości w dziedzinie urzędzeń penitencjarnych " 4.
- 30. Z Gabinetu Ministrów.-- " 4.
- 31. Projekt skasowania urzędu naczelnika policji.- " 4.
- 32. sprawa niewykłafifikowanych nauczycieli " 5.
- 33. Krajpedczycy na zjeździe samorządów.- " 5.
- 34. Pobór rocznika 1925 r. " 5.
- 35. Zgon inż. Piotra Wilojszysa. " 5.
- 36. Krwawa awantura w Szawłach. " 5.
- 37. Nowy dziennik resyjski. " 5.
- 38. Zakończenie strajku w "Nemunasie".- " 5.

c/ Kronika gospodarcza.

- 39. Sprawa pożyczki amerykańskiej dla Kowna. " 6.
- 40. Budowa rezerwuarów naftowych w Krajpedzie. " 6.

d/ Kronika polska.

- 41. W Kowieńskim Banku Polskim. " 6.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.-

Prezes Ministrów i Minister spraw zagranicznych p. M. Słeczewiczus o polityce Zagranicznej Litwy.-

We czwartek 12 b.m. Prezes Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych p. M. Słeczewiczus przyjął w gmachu Ministerstwa Spraw Zagranicznych przedstawicieli prasy, wobec których w sposób następujący oświetlił politykę zagraniczną.-

Delegacja litewska na plenum Ligi Narodów.

W tym roku rząd litewski wysłał do Genewy na plenarną sesję Ligi Narodów we wrześniu delegację z trzech członków. Przewodniczącym delegacji został mianowany p. Sidzikauskas, Minister Ekonomiczny Litwy w Berlinie.- Na członków delegacji są upatrzeni: Minister Ekonomiczny Szwajcarii dr. Zaunius i Minister Rezydent, Radca poselstwa litewskiego w Curyżu p. Mikaszus. Powyższy skład delegacji nie jest ostateczny, możliwie więc są w nim zmiany.-

W tym roku, oprócz udziału w posiedzeniach plenarnych delegacja nasza w Genewie będzie brała udział jeszcze na posiedzeniu Ligi N. na którym będzie rozważana skarga, złożona w imieniu Sejmiku Kłajpedzkiego w sprawie rzekomego niwykonania przez Litwę konwencji Kłajpedzkiej.-

W tych dniach w prasie zostaną ogłoszone dokumenta, które w zupełności oświetlą pogląd rządu w tej sprawie. Tymczasem wystarczy powiedzieć, że zdaniem rządu litewskiego wytoczenie skargi jest bezpodstawne jak pod względem formalnym, tak również w istocie.- litwy takiego stanowiska rządu litewskiego obszerniej będą wykuszczane we wspomnianych dokumentach.-

Stosunki Litwy z Polską zmianie nie uległy.-

Ostatnimi czasy rozpowszechniane są najczarniejsze pogłoski w dziedzinie stosunków z Polską. Z jednej strony się mówi o nader obszernych możliwościach polepszenia stosunków Litwy z Polską, nie wyłączając nawet całkowitego z nią porozumienia, z drugiej zaś - pełne słuchów o planowanych przez Polskę zamiarach napadu na Litwę.-

Swój stosunek do polski rząd określił niedawno w deklaracji w Sejmie i w sprawie tej dzisiaj nic nowego nie ma do powiedzenia.-

Co do szeroko rozpowszechnionych u nas i zagranicą wiadomości o zamiarach polski napadu na Litwę, to należy zaznaczyć, iż zanim stosunki nie zostały uregulowane, zawsze może być otwarta droga ku wszelkim możliwościom.- Inszenizowane od czasu do czasu przez polaków wydarzenia na linii demarkacyjnej świadczą tylko o ich zamiarach drażnienia i sprowokowania litwinów w celu późniejszego usprawiedliwienia siebie za napad na Litwę.- Rząd litewski, nie zaniedbując słusznej obrony interesów swego państwa, nigdy nie da się sprowokować do zbrojnego konfliktu, jednocześnie czujnie stojąc na straży wobec agresywnych intencji z tamtej strony demarkacyjnej linii i używając niezbędnych dla zapewnienia obrony kraju zarządzeń.-

Rokowania z ZSSR . w sprawie układu o nieagresji.

Rokowania z ZSSR w sprawie zawarcia układu o nieagresji nawiązane jeszcze przez rząd poprzedni trwają normalnie w tej samy płaszczyźnie, co z innymi państwami bałtyckimi .

1. ZAGADNIENIA OGÓLNE

Wieloletni plan gospodarki państwa jest podstawą polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

2. ZADANIA WIELOLETniego PLANU GOSPODARKI PAŃSTWA

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

3. WYKONANIE WIELOLETniego PLANU GOSPODARKI PAŃSTWA

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

4. WYKONANIE WIELOLETniego PLANU GOSPODARKI PAŃSTWA

Wieloletni plan gospodarki państwa jest wyrażeniem polityki ekonomicznej państwa. Jego realizacja jest zadaniem państwa i obywateli.

W obecnej chwili odbywa się wymiana zdań na temat kwestji będących przedmiotem układu, to też teraz mówić o ewentualnych wynikach rokowań byłoby jeszcze przedwcześnie.

Rokowania z Niemcami.

Rząd szykuje się do zawarcia nowego handlowego, arbitrażowego i innych traktatów z Niemcami.-

Wstępne kroki ku temu były już poczynione i same układy jak należy przypuszczać, można będzie rozpocząć już na początku jesieni.-

Przeszkody w układach z Łotwą.-

Jeszcze w ubiegłym roku zapoczątkowane rokowania z Łotwą w sprawie zawarcia ściślego układu ekonomicznego trwają w dalszym ciągu. Podczas pobytu p. Ulmanisa przed paru tygodniami w Kownie wyklarowało się, że na drodze ku szybkiemu i pomyślnemu ich zakończeniu powstały pewne przeszkody, wynikające z chwilowej niemożności udzielenia Litwie ze strony Łotwy dostatecznej kompensaty wzamian za ustępstwa celne, wymagane od Litwy.-

Zmian w dyplomacji nie będzie.-

Po utworzenie nowego rządu wiele się mówi o zmianach na naszych zagranicznych placówkach.- Zmiany od czasu do czasu w tej dziedzinie, jak też w innych, są rzeczą naturalną i nikogo to nie powinno dziwić, gdyby one nastąpiły. Obecnie jednak, jak wiadomo, Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie posiada jeszcze stałego Ministra, Prezes Ministrów tymczasowo tylko pełni jego obowiązki. Rząd ma nadzieję w niedalekiej przyszłości już mieć Ministra Spraw Zagranicznych, zanim zaś to nastąpi, nie zamierza czynić jakich bądź poważniejszych przesunięć na placówkach zagranicznych, by nie krępować w tym kierunku zamierzeń nowego Ministra.

Rozwiązanie sieci konsularnej.-

Ministerstwo Spraw Zagranicznych opracowuje materiał w sprawie rozwinięcia naszej sieci konsularnej.- Jest to niezbędne jak ze względu na zwiększenie handlu zagranicą, tak również dla zabezpieczenia interesów naszej emigracji. Regularne konsulty rząd ze względów oszczędnościowych nie może utrzymywać w większej ilości. To też wypadnie ukeantentować się utworzeniem tak zw. "konsulatów honorowych".- Powstaną one przede wszystkim w tych krajach, gdzie wymaga tego nasz handel, oraz tam, gdzie przebywa liczniejszy odłam naszej emigracji, jak np. w Stanach Zjednoczonych, Brazylii, Afryce Południowej i in. gdzie konieczność konsulatu jest już dojrzała. W tej dziedzinie rząd ma nadzieję usunąć braki w najbliższej już przyszłości.-

Rokowania handlowe z ZSSR.-

W prasie już były ogłoszone wiadomości o przygotowaniach do rokowań w sprawie zawarcia układu handlowego z ZSSR. W obecnym momencie rząd nie może w tej sprawie dodać, oprócz tego, że prace przygotowawcze już znacznie posunęły się naprzód i że w związku z nimi interesy wszystkich zainteresowanych handlowych i ekonomicznych organizacji Litwy, w tej liczbie kraju Kłajpedzkiego, są przyjmowane pod uwagę.-

Sprawa spławu lasu po Niemnie.-

W sprawie spławu lasu po Niemnie rząd litewski uczynił wszystko, co tylko mógł. Przepisy w sprawie spławu lasu po Niemnie dają równą możliwość i całkowitą swobodę spławiania lasu wszystkim, nie wyłączając Polaków.- /f. Nr. 214 "Wiad. Urzęd."/

Jeśli zaś Polacy, jak podają pisma, swe lasy, na eksploatacywnie których Anglicy otrzymali koncesje, dopuszczają do granicznego, zamiast wysyłać Niemcom, to my nie mamy możliwości te-

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

Wobec powyższych okoliczności, w których...
wynika konieczność...
rozważenia...

go zmienić .-

Rozrachunki z Kłajpedą potrwoją.-

Na podstawie Konwencji Kłajpedzkiej rząd litewskiej porozumiewa się z organami kraju Kłajpedzkiego co do sum, które przypadają na kraj Kłajpedzki z dochodów celnych i in. W sprawie tej odbywa się właśnie dalszy ciąg narad z przedstawicielami kraju Kłajpedzkiego.- W toku układów poruszona też bardzo wiele innych, niezmiernie skomplikowanych kwestji, to też nie dziwnego, jeśli potrwoją one dłużej. Rząd bądź co bądź serdecznie życzy sobie doprowadzić rokowania do pożądanego skutku,- przestrzegając sprawiedliwego i racjonalnego rozrachunku.-

Rytas" ~~Smawia~~ :/ Nr. 180 z dn. 13/VIII r.b./ w artykule p.t. "P. Słezewiczius kontynnuje jedynie politykę zagraniczną b. rządu".- Podajemy artykuł ten w streszczeniu:

Z wywiadu prasowego z p. Słezewicziusem w sprawie litewskiej polityki zagranicznej wyniosło się na ogół wrażenie, że polityka zagraniczna n.rządu nie różni się właściwie od polityki zagranicz. b. rządu p. Bistrasa. Świadczą o tem wszystkie niemal poruszane podczas wywiadu kwestje. : 1/ P. Słezewiczius uważa memorjał Kłajpedzki do Ligi ^{War.} za nieuzasadniony ani ze względów formalnych ani też zasadniczych, a więc podziela pod tym względem opinię b. rządu.- 2/ P. Słezewiczius oświadczył iż rozpoczęte przez b. rząd litewski układy z Sowietami kontynuują się normalnie. Tem samem stwierdził p. premier, że n.rząd kontynuuje też całą politykę rządu p. Bistrasa w stosunku do krajów Rosji.- 3/ W zakresie stosunków z Niemcami i Lotwą również nie wskazał p. Słezewiczius żadnej nowej wytycznej. 4/ W sprawie rozszerzenia sieci konsulatów też stoi p. premier na stanowisku b. rządu.- 5/ Co się tyczy wreszcie spławy drzewa Niemnem, to p. Słezewiczius skonstatował, że rząd / oczywiście rząd p. Bistrasa./ uczynił w tej sprawie wszystko, co mógł uczynić.

Wobec powyższych oświadczeń p. Słezewicziusa, wszelkie zarzuty "li audininikow", kierowane w swoim czasie we wszystkich tych sprawach pod adresem b. rządu były jedynie zwykłą demagogją. Dzisiejsze sfery rządzące akceptują to, co, będąc, w epozycji, niedawno jeszcze potępiały.-

Prasa litewska o oświadczeniach ministra Zalewskiego.-

"Lietuva" Nr. 178 z dn. 11/ VIII r.b. Artykuł p.t. "Lus-te słowa".- Streszczenie:

Polski Minister spr. zagr. Zaleski poraz setny już chyba w niedawnym wywiadzie prasowym zapewnił o pokojowem stanowisku Polski względem Litwy.- P. Zalewski oświadczył między innymi, że Polska w każdej chwili gotowa jest nawiązać stosunki dyplomatyczne z Litwą.

Wychodziłoby więc na to, że obecny stan wojenny w stosunkach polsko-litewskich trwa jedynie dzięki uporowi litewskiemu. Prasa warszawska, publikując niektóre szczegóły projektów Piłsudskiego, uczyniła ze stosunków polsko-litewskich jedną z najpopularniejszych kwestyj politycznych w Europie.- Każdy szczegół tej kwestji zaczął spotykać się z żywymi komentarzami prasy zachodniej i sowieckiej, co przeważnie ujawnie odbijało się na prestiżu polskim.- P. Zaleski nie

1953

Rozdział 1. Zadania i kierunki polityki gospodarczej

1.1. Zadania państwa w dziedzinie gospodarki. Wzrost produkcji, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.2. Kierunki polityki gospodarczej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.3. Zadania i kierunki polityki społecznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.4. Zadania i kierunki polityki kulturalnej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.5. Zadania i kierunki polityki ekologicznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.6. Zadania i kierunki polityki obronnej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.7. Zadania i kierunki polityki zagranicznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.8. Zadania i kierunki polityki wewnętrznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.9. Zadania i kierunki polityki międzynarodowej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.10. Zadania i kierunki polityki globalnej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.11. Zadania i kierunki polityki regionalnej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.12. Zadania i kierunki polityki lokalnej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.13. Zadania i kierunki polityki społeczno-gospodarczej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.14. Zadania i kierunki polityki ekonomicznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.15. Zadania i kierunki polityki politycznej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

1.16. Zadania i kierunki polityki państwowej. Wzrost efektywności, racjonalizacja, oszczędność, poprawa jakości, rozwój nauki i techniki, podniesienie poziomu życia, ochrona środowiska, rozwój kultury i sztuki, wzmocnienie obrony państwa.

jest natyle krótkowzrocznym politykiem, aby nie spostrzec, iż może to nawet mieć wpływ na kwestję przyjęcia Polski w poczet członków Rady L.N. Tu też, a nie gdzieinziej, szukać należy przyczyny pokojowych oświadczeń p. Zaleskiego.-

Litwa niejednokrotnie dowiedziała, iż potrafi pójść na kompromis. Litwini niejednokrotnie zgadzali się na układy, ażeby w sposób pokojowy rozstrzygnąć konflikt z Polską, aczkolwiek honor narodowy nie pozwalał zapewne na wdawanie się w tego rodzaju układy.- Jednakże kompromis też ma swoje granice. Zagrabiona stolica Litwy nie może nie być przedmiotem kompromisów. P. Zaleski zaś po dawnemu pragnie, aby Litwa uznała de gwałt Żeligowskiego - wyciągnęła do Polski przyjazną dłoń.- Chęć ta nigdy się nie urzeczywistni! Niewiedome przeto o jakich to warunkach życiowych i interesach państwowych mówi p. Zaleski, gdy wyraża się przedstawieliom prasy zagranicznej nadzieję, iż warunki te i interesy zmuszą Litwę do zmiany jej dotychczasowej polityki.- w stosunku do problemu wileńskiego. Polska dotychczas w żadnym wypadku nie okazała szczerej chęci wypełnienia swego usankcjonowanego przez L.N. przyrzeczenia międzynarodowego. Dziś zaś Polska znajduje się w rękach człowieka, który właśnie wykopał przepaść, dzielącą Litwę od Polski.- To też, oświadczenia p. Zaleskiego nie są oparte na obiektywnych danych czy chęci gruntownej rewizji stosunków polsko-litewskich.-

Są to jedynie puste słowa, którym zapewne nikt dziś w Europie nie uwierzy.-

"Trinitas" Nr. 31 z dn. 12/VIII r.b. Artykuł p.t. "Rewerans polski".- Streszczenie:

Polski minister spr. zagr. Zaleski udzielił korespondentom zagranicznym niedawno wywiadu. W najaktualniejszych sprawach polskiej polityki zagranicznej, przyczem specjalną uwagę poświęcił stosunkom polsko-litewskim.-

P. Zaleski, uważając obecny stan stosunków tych za anormalny, zdobywa się pod adresem Litwy na rewerans, proponując jej nawiązanie stosunków dyplomatycznych.-

Oświadczenie p. Zaleskiego, dość charakterystyczne, ze względu na niefortunnej pamięci Lugane i Kopenhagę, winne być dla Litwy ostrzeżeniem.-

Najwmem byłoby myśleć o szczerej chęci Polski pojednania się z Litwą. De oświadczeń pokojowych zmuszają p. Zaleskiego inne względy. Ma to być mianowicie efektowny gest dyplomacji polskiej świadczący o "pokoju" Piłsudskiego, wbrew niedawnym pogłoskom prasy zagranicznej o zboreniach Polski.- Gest ten ma podnieść opinię Polski, w związku ze zbliżającą się sesją jesienną Rady L. Narodów, - gdzie ma być roztrąsana kwestja przyjęcia Polski na członka Rady.- Ekonomiczne bankructwo Polski również zmusza p. Zaleskiego do wylewania łez krokodylich nad losem Kłajpedy, która rzekomo cierpi na anormalnych stosunkach polsko-litewskich. Naprawa tych stosunków, rzecz prosta, w znacznej mierze ruinie Polski by zapobiegła.-

Litwa uregulowała stosunki swe ze wszystkimi sąsiadami. Nie wątpi się też nawiązać stosunki z Polską. Dopóki jednak stoi na drodze krwawa krzywda, wyrządzona Litwie przez Żeligowskiego, na rozkaz Piłsudskiego.- prepozycje podobne nie mogą być przez Litwę przyjęte.-

"Lietuva" o udziale Polski w Radzie Ligi Narodów.-

"Lietuva" Nr. 175 z dn. 7/III r.b. Artykuł p.t. "Polska w Radzie Ligi Narodów?".- Streszczenie:

Polski minister spr. zagr. Zaleski oświadczył w komisji sejmowej spr. zagr., że najważniejszym zadaniem Polski będzie

zdobyć / na sesji jesiennej Ligi Narodów / stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów.-

Polska jak wiadomo, starała się o zdobycie tego miejsca już podczas ubiegłej sesji marcowej.-

Dla Litwy kwestja ta jest b. doniosła. Litwa, dzięki swemu konfliktowi z Polską, była dotychczas słabym niemal klientem Ligi Narodów. Konflikt ten, wobec tego, że sprawa wileńska pozostaje nadal otwartą, niejednokrotnie jeszcze wypłynie za równo w Radzie Ligi Narodów jak też na plenaryjnych posiedzeniach tej ostatniej.- To samo dotyczy kwestji konwencji Kijajpedzkiej.-

Skoro Polska trafi do Rady Ligi Narodów, to stanie się jednocześnie sędzią w sprawie własnego gwałtu.- To też Litwa winna jak najbardziej stanowczo protestować przeciwko wysiłkom polskim zdobycia miejsca w Radzie Ligi Narodów.-

Dalsze rozważania o rzekomych planach

marszałka Piłsudskiego.- Opinia litewska jest wyraźnie zaniepokojona przeprowadzaną w Polsce w wojsku reorganizacją i wzmoczoną pracą nad wzmocnieniem państwa. Natychmiast po przewrocie majowym prasa litewska skwapliwie podchwyciła inspirowane przez Berlin wiadomości o rzekomych planach marsz. Piłsudskiego zajęcia Litwy i mimo zdementowań stale usiłuje uzasadnić ich prawdziwość. Trzeba przyznać, że w tej sprawie niema pomiędzy organami prasy różnic. Ministerstwo zaś Spraw Zagranicznych przez podawanie wiadomości o jakichś ruchach wojsk na linii demarkacyjnej celowo dostarcza fałszywy materiał, dla dania możności wyciągania wniosków o agresji polskiej i o planowym prowadzeniu przez marszałka Piłsudskiego w wojsku pracy w celu zdobycia Litwy.-

"Lietuvis" Nr. 31 z dnia 6/VIII r.b. Artykuł p. Smetony :
p.t. "Rozwydrzenie Polski".- Streszczenie!

W ostatnich czasach przy linii demarkacyjnej wzmogła się po polskiej stronie aktywność wojskowa, budząc komentarze prasy zagranicznej i niepokój na Litwie.- Sądzić należy, iż objawy wzmoczonej aktywności w Polsce mają swe realne podłoże. Piłsudski, dokonawszy przewrotu, winien swój niełojalny czyn usprawiedliwić. Społeczeństwo oczekiwało, że nastąpią zmiany w życiu wewnętrznym kraju. Jednakże Piłsudski, nie posiadając ani finansów ani też ekonomicznego programu, nie może nadziei tych spełnić.- Czas upływa, ekonomiczny stan Polski się pogarsza zaś autorytet rządu centralnego słabnie.- Niedługo znajdzie się w Polsce jeszcze więcej ludzi, dla których rządy Piłsudskiego staną się nieznośne.- Odczuwa to i sam dyktator. Autorytet jego by się wzmocnił, gdyby Polska pod wodzą Piłsudskiego rozszerzyła swe granice.- Któremu Polakowi nie usmiechają się granice z 1772 r?...

Ekspansja polska na wschód, kosztem Rosji, jest dziś próżnym marzeniem.- Wojna z Sowiecami mogłaby się dla Polski zle zakończyć.- Groziłoby to z kolei ostateczną ruiną ekonomiczną, anarchją, a może nawet utratą wszystkich ziem nie polskich.

O ile natomiast Polsce udałoby się opanować Litwę, w takim razie marzenie Polski o stworzeniu związku nadbałtyckiego pod hegemonją polską mogłoby zostać zrealizowane.- Dalej, łatwo już mogłaby Polska dążyć do granic z 1772 r. Planowi takiemu nie sprzeciwiłaby się nawet Anglja.-

Wątpliwą jednak jest rzeczą, czy Anglja zgodziłaby się na zbrojne wtargnięcie wojsk polskich na Litwę. Przecież ani Niemcom ~~ani~~ ani Rosji nie dogadzałby zbyt podobny imperjalizm Polski. Dawniej możliwą bodaj byłaby dla Polski zamiana Śląska i kurytarza gdańskiego na całą Litwę. Niemcy nie domagały wówczas mocno pod względem ekonomicznym, z finansami zaś Francji nie było tak źle. Dzisiaj jednak Niemcy szybko się podnoszą z upadku, finansom zaś francuzkim grozi ostateczna ruina. Wobec tego, Niemcy mogą liczyć na odzyskanie utraconych dzięki traktatowi wersalskiemu swych ziem wschodnich, nie potrzebując się uciekać do żadnej zamiany.- Niemcy mogą również nie dopuścić do agresji polskiej na Litwę, z którą je wiąże interesy polityczno - ekonomiczne / 60% handlu zagranicznego Litwy przypada na Niemcy/.- Trudno orzec w jaki sposób reagowałyby Niemcy na zbrojną okupację Litwy przez Polskę. Reagowałyby jednak napewno, już chociażby z tego względu, że aneksja Kowna do Polski odciąłaby całkiem Niemcy od Rosji. Bardziej jeszcze nie dogadzałaby agresja polska tej ostatniej: Rosja cały czas opiera się stworzeniu związku nadbałtyckiego pod hegemonją polską.- Związek taki bowiem odciąłby całkiem Rosję od Europy Zachodniej i zadałby handlowi rosyjskiemu ostateczny cios, uniemożliwiając współpracę Moskwy z Berlinem.-

Tak więc gwałt Polski dokonany na Litwie boleśnieby zadrasnął interesy Niemiec i Sowietów.- Anglja dobrze to rozumie. Iskra wojny, polsko - litewskiej mogłaby wzniecić pożar w całej Europie. Oskarżanooby o to w pierwszym rządzie Anglję, za protegowanie awantur polskich.- Wojna byłaby zresztą nadzw. niepopularną w samej Anglji, przeżywającej ciężki kryzys ekonomiczny.-

Wobec tego wszystkiego, jasną jest rzeczą, iż Anglja nie może forsować agresji polskiej na Litwę.- Możliwą więc jest druga alternatywa: dąży się do wskrzeszenia projektu Hymansa.- Najlepiej do tego nadaje się Piłsudski, za którego rządów wyłonił się i przez którego gorliwie był popierany projekt Hymansa.- Obecne ruchawki polskie w Wileńszczyźnie są sui generis zaproszeniem Litwy do układów ~~układów~~ z Polską w sprawie projektu Hymansa, czy kogoś innego.- Dowodzi tego praktyka z lat ubiegłych. Na prowokacje polskie, Litwa niezmiennie odpowiadała wysyłaniem delegacji do Genewy czy Brukseli, gdzie niezwłocznie wstępowano układy z Polską.- Rzecz prosta, zainteresowani wujowie ~~ni~~ z Ligi Narodów czy innego jakiegoś gniazda intryg politycznych zawsze chętnie pośredniczyć będą w pojednaniu Polski z Litwą.- kosztem tej ostatniej.- Narazie w takim jedynie świetle przedstawia się ruchawka polska: postraszyć Litwę, ażeby ~~nie~~ była przystępniejsza.-

Rząd litewski winien pilnować i śledzić pilnie za wypadkami w Polsce, i postępować tak, aby Polska poczuła, że drogą wszczynania alarmu nie zmusi Litwy do układów i że nawet pod groźbą nie wyrzeknie się Litwa swej stolicy.-

" Rytas" Nr. 170 z dn. I.VIII r.b. Artykuł L.G.p.t. "Dlaczego jeszcze potrzebna nam zupełna pewność". Streszczenie :

Wobec rozpoczęcia przez Polskę, zupełnie otwarcie i demonstracyjnie, przygotowań ~~wojennych~~ wojennych nad samą granicą Litwy, obowiązkiem każdego politycznie usposobionego - dziennikarza -Litwina było podawanie i komentowanie wszelkich dotyczących tych przygotowań wiadomości.- Tym razem obowiązek ten dopełnił bez mała sam tylko " Rytas" i ~~przez~~

i ponieka bosyjskie "Echo" .Inaczej -" Lietuvos Zinios".-

Taktyka przemilczenia i spokoju olimpijskiego oficjalnego organu ludowców jest wprost niezrozumiała., z punktu widzenia patriotyzmu i państwowości, wówczas gdy tego spokoju nie zachowują ani "prawda", ani też "Izwiestja", mające dużo więcej podstaw do spokojnego oczekiwania na trzask karabinów i kulmiotów Piłsudskiego.-

Gdy były u steru władzy władzy partje chrześcijańskie "L.Ż." wynajdywały wszędzie niebezpieczeństwo zagrażające Litwie, nawet upatrywały je w wynikających z konwencji Klaipėdskiej technicznych pertraktacjach nad żeglugą na Niemnie. Nie tak dawno jeszcze "L.Ż." nie tylko nie wołały "nie wylbrzymiajcie", wręcz przeciwnie, wciąż wylbrzymiały mało znaczące zdarzenia.

Dlaczego dziś, gdy sytuacja stała się istotnie poważną i naprężoną, jak nigdy od czasu zawładnięcia Wilnem, "L.Ż." nie nawołuje społeczeństwa do czujności? Widocznie "L.Ż.", jako organowi najbliższemu stojącemu gabinetu p.M.Sieżewiczusa, wiadomą jest, trzymaną narazie w tajemnicy, jakaś poważna i pewna podstawa, dająca gwarancję, że, pomimo pobrzękiwania orężem przez Piłsudskiego, nie może być mowy o wojnie pomiędzy Litwą a Polską, że wszystko ~~już~~ to jest prostą komedią dla zamydlenia czyichś oczu, i że, przeciwnie, stosunki polsko-litewskie znacznie posuwają się ku lepszemu, prawie do zupełnego porozumienia?

W polskiej prasie pojawiły się ostatnimi ~~dniami~~ czasami także głosy, że ~~nie~~ obecnie nowa doba stosunków polsko-litewskich, że może być nawet mowa o wznowieniu unji polsko-litewskiej.

Jakiż gwałt podniosłyby "Liet.Žin.", gdyby podobne głosy prasy polskiej odezwały się w czasie, gdy rządziła Litwą dzisiejsza chrześcijańska opozycja.

Nie chcemy pomawiać naszych przeciwników politycznych, w każdym razie ~~Litwinów~~ o takiego rodzaju działanie, jakie nam było zarzucane w dobie pertraktacji o żegludze na Niemnie. Nie chcemy przypisywać rządzącym dziś partjom i kierownikom rządu chociażby tylko oddalonej chęci do takiego porozumienia, o jakim dzienniki polskie piszą na podstawie informacji z Warszawy i Kowna. Pomimo niejednokrotnych intryg "L.Ż." z powodu rzekomych tajnych "delegatów" Polski, nie chcemy ~~powtarzać~~ powtarzać kolportowanej niedawno w Kownie wiadomości o przybyciu z tamtej strony delegata ~~na~~ w celu porozumienia się z osobami blisko stojącymi obecnego rządu. Nie wierzymy pogłoskom do czasu, nim one nie przestają być pogłoskami, i nie razidmy społeczeństwu wierzyć tym informacjom. Chcemy sądzić, że już nie tylko p.Sieżewiczus i inni ludowcy, lecz i sam p.Kairys z pp.Bieliniszem i Pożel" s? przedewszystkiem Litwinami, tak samo jak i Piłsudski, chociaż socjalista, najpierw jest Polakiem i to wielkim Polakiem, a dopiero później socjalistycznym pepeesem.

Ale dlaczego nasza prasa urzędowa, która tak unika "przesady" co do przygotowań Polski do wojny z Litwą, nie dementuje niczego? Dlaczego nie uspokoi litewskich? Pod tym względem musimy mieć najzupełniejszą pewność, że obecny nasz socjalistyczny rząd niema zamiaru porozumienia się z socjalistycznym rządem Piłsudskiego o zbliżeniu włącznie aż do unji, że podobne nadzieje Polski nie mają żadnych podstaw. Chcemy mieć stanowcze zapewnienie, że i obecny nasz rząd niema zamiaru zejść i nie schodzi z tradycyjnej litewskiej linii politycznej w stosunku do Polski. Takiego zapewnienia z upragnieniem czeka katolicko-narodowy odłam naszego społeczeństwa.

"Rytas" Nr.178 /770/ z dnia 11.VIII.r.b. Artykuł P.G. p.t. "Mielismy podstawę". Streszczenie.

Że mieliśmy podstawę do wołania "caveant consules" z powodu przygotowań polskich, co z niezrozumiałych powodów tak nie podobą się "Liet.Žin.", różne przejawy akcji politycznej naszych sąsiadów z ostatnich dni dostatecznie wyraźnie potwierdzają.

Po pierwsze, prasa polska nie tylko pobrzękiwała orężem, lecz otwarcie mówiła o "marszu na Kowno", jako o fakcie dokonanym /"Polska Zbrojna"/, jeszcze przed zareagowaniem prasy litewskiej i Sowieckiej. Po paru artykułach w organie urzędowym Z.S.S.R. zmieniła swe pogroźki w stosunku do Litwy na ton ugody. Minister Zaleski, dementując pogłoski o zamiarach wojennych wobec przedstawicieli prasy zagranicznej, oświadczył nawet gotowość nawiązania stosunków dyplomatycznych, z Litwą. Wobec niemożności ukrycia faktu koncentracji wojsk w Wilnie, mówi się już o "przegrupowaniach", lecz bez zamiaru napadania na Litwę.

Ta reakcja polskich władz i prasy sżyta jest jednak białymi niemi i ad hoc jest skomponowana.

Po drugie, stanowisko zajęte przez prasę Z.S.S.R. dowodzi, niezwykłego zainteresowania się problemem polsko-litewskim. To zainteresowanie nie może być wywołane jedynie piórami dziennikarzy sowieckich. Sowiety nie potrzebują zaognić stosunków polsko-litewskich - i tak są zaognione. Chyba przypuścić, że dyplomaci sowieccy przekonali się o polepszeniu stosunków pomiędzy Polską a Litwą, na co wskazywał pewien odłam prasy polskiej po nowych wyborach, na co też i my zwracaliśmy uwagę, żądając od rządu wyjaśnień lub sprostowania.

Godnym uwagi jest też fakt jakichś przygotowań wojennych na pograniczu rosyjsko-rumuńskim. Nie są to oznaki pokojowe.

Granice dzisiejsze są tak czułe, że najmniejszy ruch na granicy rumuńskiej daje się odczuć na ~~granicy~~ polski-litewskiej linii demarkacyjnej, i odwrotnie.

Wobec takiej atmosfery w stosunkach naszych sąsiadów czyż pras i społeczeństwo litewskie powinny były zachowywać spokój? Obowiązkiem "Rytasa" było wołać "czuwajcie".

Mamy podstawę do podnoszenia głosu, wskazując na niebezpieczeństwo grożące wolnemu jeszcze Kownu ze strony rabusiów Wilna. Konstatując powyższe chcemy jaknajprędzej wyjaśnić, że radość polskiej prasy z powodu "nowego prądu" w polityce litewskiej w stosunku do Polski, z ewentualnej możliwości porozumienia, omaal nie nowej Unji - niema podstaw.

Wielka szkoda, że rząd, tak skory do dementowania wiadomości o zmianach w dyplomacji, nie śpieszy sprostować rozsiewanych przez prasę polską informacji, szerzących niepokój w naszym społeczeństwie i mogących wprowadzić w błąd zagranicę.-

S m e t o n a o w i z y t i e U l m a n i s a w K o w n i e .

"Lietuvis" Nr.32 z 13^oVIII.r.b. Artykuł Smetony p.t. "Publicznie lecz niewyraźnie". Streszczenie.

Prasa litewska nic konkretnego o celach wizyty p.Ulmanisa w Kownie nie podaje. Bradziej wymowną jest prasa łotewska. "Rigas Zinas" zamieściły w czasie wizyty p.Ulmanisa w Kownie artykuł, określający pretensje litewskie do Wilna mianem romantyzmu i skłaniający do porzucenia tych "próżnych marzeń". Przewodnia myśl artykułu "Rigas Zinas" jest jak gdyby wyjaśnieniem celu podróży p.Ulmanisa do Kowna. P.Ulmanis przybył w takim razie do Kowna w interesie Polski, chcąc zbadać nastroje litewskie na miejscu. Był to więc niby wywiad. W przeciwnym bowiem razie dziennik łotrski ^{nie} wspominałby o romantyzmie litewskim w stosunku do Wilna. Pisałby raczej o stosunkach litewsko-łotewskich, które istotnie dotychczas tchną romantyzmem.

Wiele też mówi fakt podróży p.Ulmanisa /bezpośrednio po powrocie z Kowna ~~do~~ do Warszawy?/. Pierwsza podróż była jednak publiczna. Druga odbyła się incognito. Między obu faktami zachodzi związek. Może Łotwa podejmuje się pośrednictwa we wznowieniu układów polsko-litewskich.

Niezrozumiały jest również zamiar p.Słezewiczusa rewizytowania p.Ulmanisa w Rydze. Nie jest to bowiem tylko akt grzeczności. Jaki kryje się w ten cel polityczny? Ażeby odpowiedzieć

na to, potrzebna jest większa jasność w litewskiej polityce zagranicznej. Czy można jednak mówić o litewskiej polityce zagranicznej? Litwa jej nie posiada. Litwie brak realnej orientacji. Oddawna mówi się o braterstwie litewsko-łotewskim. Tymczasem każdy kraj koczycy swoją drogą. Łotwa trzyma się orientacji polskiej. Litwa zaś jest niby okręt bez steru, płynący wśród mgły. Ulmanis, jadąc do Kowna, miał cel wytknięty. Do czego zaś zmierza Slezewiczus, jadąc do Rygi? Niewiadomo.

Jesienią ma się odbyć Konferencja 4-ch ministrów spraw zagranicznych /Łotwa, Finlandja, Estonja, Polska/. Program konferencji! próba stworzenia związku nadbałtyckiego. Litwa, bez Wilna, nigdy do związku takiego nie przystąpi. Łotwa dotychczas Litwie na każdym kroku szkodziła. Bezpośrednio po aneksji Wilna do Polski, do Wilna przybył konsul łotewski. Tem samym Łotwa uznała fakt ten za dokonany. Łotwa domagała się dalej od Litwy otwarcia kolei dla towarów polskich do Libawy. Sympatje łotewskie zawsze były po stronie polskiej. Łotysze tego nie ukrywają.

Litwa również winna zająć wyraźne stanowisko. Zwłaszcza w stosunku do polonofilskiej Łotwy. Tymczasem nowy rząd litewski w dalszym ciągu trzyma się mglistej i krętej linii.

"L i e t u v a" o s t o s u n k u P o l s k i i L i t w y d o
p a ń s t w n a d b a ł t y c k i c h.- "Lietuva" Nr.174 z 6/VIII
r.b. Artykuł p.t. "Polska a państwa nadbałtyckie". Streszczenie.

W związku z pogłoskami o agresywnych planach polskich w stosunku do Litwy, wiele uwagi poświęca się obecnie stosunkom Polski z innymi państwami nadbałtyckimi: Łotwą, Estonją i Finlandją.

Nie jest dziś dla nikogo tajemnicą, że Polska dąży do zajęcia wśród państw nadbałtyckich roli przodującej. Wysiłki polskie najlepiej się ujawniają w walce dyplomatycznej, jaka się cały czas toczy w sprawie stworzenia związku nadbałtyckiego. Litwa pragnęłaby w związku nadbałtyckim widzieć współpracę równych sobie państw. Pozostawiając nawet problem wileński na uboku, Litwa uważa za niebezpieczne prowadzenie układów z państwem o wyraźnie imperjalistycznych tendencjach i mnóstwie niewyrównanych rachunków z sąsiadami. To też Litwa wyraźnie opowiedziała się od samego początku za potrójnym przymierzem państw nadbałtyckich, bez udziału Polski. Polska znów wciąż wskazuje swym północnym sąsiadom na korzyść ewentualnej pomocy militarnej Polski na wypadek niebezpieczeństwa. W rezultacie, kwestja zbliżenia państw nadbałtyckich zawisła w przestrzeni, gdyż państwa nadbałtyckie, zgadzając się zasadniczo na argumenty Litwy, nie mogły odrzucić imponujących cyfr liczebności armji polskiej.

Jasną jest jednak rzeczą, iż argumenty polskie o tyle tylko mają dla państw nadbałtyckich wartość, o ile tym ostatnim grozi istotne niebezpieczeństwo ze strony Sowietów. W związku z tem, ostatnie propozycja sowiecka podpisania z państwami nadbałtyckimi układu gwarancyjnego, winna znacznie osłabić stanowisko polskie w Łotwie i Estonji. Aktywność polską w ostatnich czasach w stosunkach z państwami nadbałtyckimi świadczy, że Polska zapatruje się na chwilę obecną, jako na przełomową w stosunkach nad Bałtykiem. Szczególnie charakterystyczną jest rzeczą mianowanie ~~pułk~~ nowego posła polskiego w Rydze, człowieka bliskiego Piłsudskiemu i posiadającego osobiste stosunki w rządzących sferach łotewskich. Zręczne to posunięcie dyplomatyczne, od razu się ujawniło w polonofilskim artykule, jaki niedawno ukazał się w łotewskich "Rigas Zinas".

Dyplomacja polska zmierza przede wszystkim do zajęcia roli kierowniczej w układach, toczących się między Sowietami a państwami nadbałtyckimi w sprawie traktatów gwarancyjnych. Z udzielonej w tych dniach rządowi sowieckiemu odpowiedzi na propozycję sowiecką podpisania traktatu gwarancyjnego, wyciągnąć wypada wniosek, że Polska, o ile nie całkowicie, to przynajmniej częściowo cel swój osiągnęła. Żądanie Łotwy, Estonji i Finlandji przyjęcia w skład Komisji /pracującej nad projektami traktatów gwarancyjnych/

innych także zainteresowanych w traktacie gwarancyjnym państw, każe się domyślać, iż pod mianem "innych państw" rozumie się tu raczej Polskę niż Litwę. W podobny też sposób żądanie to interpretują Sowiety, którym udział Polski w układach wcale jest nie na rękę. W ten sposób Litwie może być całkiem zagrodzona droga do udziału we wspólnych układach państw nadbałtyckich z Sowiecami w sprawie traktatów gwarancyjnych. To też rząd litewski, wychodząc z założenia, że Litwa nie posiada z Sowiecami wspólnej granicy i że sytuacja Litwa różni się od sytuacji innych państw nadbałtyckich nie tylko z racji problemu wileńskiego lecz również z racji wejścia w skład terytorjum litewskiego Kłajpedy, nigdy do Rosji nie należącej, uważa za wskazane układać się z Sowiecami o traktat gwarancyjny oddzielnie na własną rękę. Stanowiska litewskiego nie należy jednak bynajmniej tłumaczyć, jako wynik niezgadzenia się na stanowisko pozostałych państw nadbałtyckich. Świadczą o tem chociażby wspólne wysiłki rządu litewskiego z innymi państwami nadbałtyckimi, podjęte w celu uzyskania od rządu sowieckiego zgody na wspólne układy.

Wiadomość prasowa o przybyciu do Wilna przedstawicieli wojskowych Łotwy, Estonji i Finlandji, mających wziąć udział w uroczystości na cześć marszałka Piłsudskiego świadczy o tem, że północni sąsiedzi Litwy nie zachowują nadal neutralności w kwestji wileńskiej. Z udziału północnych sąsiadów Litwy w skierowanej przeciwko Litwie demonstracji, wnioskować również należy, iż dyplomacja Polska odniosła nad Bałtykiem istotny sukces.

Czy jednak sukces ten ma oznaczać, że północni sąsiedzi Litwy, którzy nie mogli dotychczas zdecydować się na wybór między siłą a prawem, skłonili się obecnie na stronę siły?

"Lietuvos Žinios" o polonofilstwie
niektórych pism łotewskich. "Liet.Žin." Nr.180
z 8.VIII.r.b. Artykuł t.p. Skąd polski duch w "Rigas Zinas" /Wiadomości ryskie/?". Streszczenie.

Na łamach łotewskich "Rigas Zinas" /Wiadomości ryskie/ nader często ukazują się rozmaite artykuły i "specjalne korespondencje", utrzymane w duchu par excellence polonofilskim. "Rigas Zinas" są jednym z pism łotewskich, forsujących Łotwę ku sojuszowi z Polską. Większość jednak organów prasy łotewskiej, zwłaszcza obecnie, po długich i daremnych wysiłkach ś.p.Mejerovicsa, jasno sobie zdaje sprawę z tego, że dla Łotwy opieka polska byłaby zbyt uciążliwą. Życie realne wciąż Łotyszom przypomina, iż sojusznikiem Polski może być jedynie państwo, nieposiadające z Polską wspólnych granic, jak np. Estonia. Łotwa wciąż jeszcze biedzie się nad żądaniem polskim zwantu 6.ciu gmin powiatu iłukszańskiego, nad kwestją spłaty odszkodowania obszarnikom polskim w Letgalji, tajnej i jawnej pogranicznej propagandy polskiej i t.p. Podobne objawy "przyjaźni" znacząco ostudziły w Łotwie zapach polonofilski. "Rigas Zinas" pozostały jedynym bodaj poważniejszym pionierem idei przyjaźni łotewsko-polskiej. Niekiedy akompanjuje temu pismu "Brīva Zeme", organ Związku Rolniczego. Przedewszystkiem rzuca się w oczy fakt, że oba pisma są organami poważnych grup ekonomicznych. "Rigas Zinas" wydaje grupa bankierów i przemysłowców, która w znacznej mierze opiera się na stosunkach handlowych z Polską. Zupełnie więc zrozumiałą jest chęć tych grup utrzymania ciasnych stosunków ekonomicznych z Polską, opierając je dla większej trwałości o podłoże polityczne. Rachuby te pochodzą jednak ze strony pojedynczych grup łotewskich. Bynajmniej nie reprezentują one całokształtu ekonomicznego życia Łotwy, które nie może przecie opierać się na nafcie i soli polskiej. Zbytne kumanie się z Polską całkiem podkepałoby przemysł łotewski. Produkty łotewskie zaś nie mają bodaj widoków na zbyt w Polsce, która sama jest krajem rolniczym. Pozatem niepodobna pominąć milczeniem jeszcze jednego faktu. Oto w Łotwie i Estonji działa od kilku lat polski agent prasowy Neuman. Jego to wpływom w mierze niemieńskiej niż polskiej nafty i soli i szampana, przypisać należy polonofilstwo "Rigas Zinas".-

L i e t u w a " o s p o d z i e w a n y m z w r o c i e w p o -
l i t y c e p a ń s t w n a d b a ł t y c k i e h .-

"Lietuva" Nr. 179 z dnia 12 / VIII r.b. Artykuł p.t. "Nowe objawy nad Bałtykiem " .- Streszczenie:

Ukazały się już w prasie polskiej głosy, wytykające Łotwie podróż p. U l m a n i s a do Kowna.-Niedługo należy się spodziewać głośniejszego jeszcze alarmu prasy polskiej o ile politycy łotewscy nie uznają stosowne zrewanżować się Polsce pod względem politycznym. Narazić o rewanżu podobnym nie słychać. Pogłoski o podróży p. Ulmanisa do Warszawy spotykają się ze stanowczym dementi łotewskim.- Zamierzona zaś konferencja 4 -ech ministrów spr. zagran. państw nadbałtyckich w Rydze odłożona została bodaj od calendar graecas. Z drugiej jednak strony, charakterystyczną jest podróż wojskowych przedstawicieli łotewskich, fińskich i estońskich do Polski, oraz niedawne ultra-polonofilskie artykuły " Rigas Zinios" Polska zwykle szczególną aktywność nad Bałtykiem ujawnia przed każdą plenarną sesją Ligi Narodów.- W stolicy jednego z państw nadbałtyckich odbywała się w takich razach konferencja, podczas której osiągnano większe czy mniejsze porozumienie i państwa nadbałtyckie / Łotwa, Estonia i Finlandja / występowały na sesji Ligi Narodów.- jako zorganizowana jednostka.- Rola kierownicza przypadała rzecz prosta, Polsce. Takie poddanie się państw nadbałtyckich wpływowi polskiemu znacznie dopomogło Polsce w jej polityce antylitewskiej. Litwa była całkiem izolowana: nawet najbliżsi sąsiedzi byli po stronie polskiej.-

Podobna koordynacja polityczna z państwami nadbałtyckimi, bałaby niewątpliwie dla Polski nader pożądana i na tegorocznej sesji jesiennej Ligi Narodów. Właśnie na sesji tej bowiem ma być poruszana kwestja przyjęcia Polski w poczet członków Rady Ligi Narodów. Nieosiągnięcie przeto przed tak doniosłą dla Polski sesją L. Nar. porozumienia z państwami nadbałtyckimi stanowi dla dyplomacji polskiej dotkliwą porażkę.- Nadobitek łotewski minister spr. zagr. jedzie do Kowna i stanowczo dementuje pogłoski o kolejnej konferencji państw nadbałtyckich z Polską. W takich okolicznościach zrozumiałą się staje polska nerwowość, która wyraża się zarówno w prasie polskiej jak też w niezwykłym ugrzecznieniu, z jakim Polacy gości nadbałtyckich przyjmują, nie szczędząc im zapewnień o wieczystej przyjaźni. Niezależnie od tego, opublikowali Polacy na łamach przyjaźnego sobie pisma łotewskiego " Rigas Zinas" cały szereg artykułów antylitewskich, z wyraźnym celem pokłócenia Litwy z Łotwą. Artykuły te istotnie wywarły na Litwie złe wrażenie, które da się naprawić jedynie dzięki okoliczności, że sami Łotysze nazywają " Rigas Zinas" pismem dostępnem dla różnych walut a więc i dla Polskich złotych.-

Pozatem Polska obawia się, ażeby na jesiennej sesji Ligi Narodów nie poruszono w taki czy inny sposób sprawy wileńskiej, którą chce uważać za zlikwidowaną.- Z chwilą zaś wysunięcia tej sprawy ponownie na arenę międzynarodową, zmieni się zapewne opinia i stanowisko państw nadbałtyckich, / zwłaszcza najbliższych sąsiadów północnych Litwy.- / i dadzą się słyszeć głosy, że obecny stan kwestji wileńskiej nie jest normalny. Kwestje powyższe nie mogą Polakom nie być leżeć na sercu. Stąd ich nerwowe zabiegi.

Oświadczenie fińskiego ministra spr. zagr. Setele, jakie się niedawno w prasie ukazało również nie może Polski cieszyć. Nie od dzisiaj już Finlandja zachowuje ~~nie~~ wielką rezerwę w stosunku do koncepcji sojusza z Polską. Dzięki Finlandji to nie udało się w swoim czasie doprowadzić do głośnej ugody politycznej z 1922 roku.-

Estonja znów stwarzając ostatnio w Kownie swe osobne, sa modzielne przedstawicielstwo, okazuje chęć zblizenia się z Litwą. Może krok ten pomoże do rozwiania pogłosek o silnych wpływach polskich w Estonji. O ile Łotwa i Finlandja otrząśnie się od wpływów polskich, to wątpliwą jest rzeczą czy utrzymają ją się one i w Estonji. Jednym słowem, w ostatnich czasach da ją się zauważyć objawy, które pozwalają wnioskować, że: państwa nadbałtyckie chcą już otrząsnąć się z roli wasala polskiego.-

O ile tym razem Polska utraci poparcie państw nad bałtyckich podczas jesiennej sesji Ligi Narodów,- będzie to istotnym sukcesem na drodze do likwidacji hegemonji polskiej na Bałtykiem,- która z trudem daje się pogodzić z pojęciem ich niezawisłości.-

B. p r e m j e r B i s t r a s o p o l o n o f i l s t f i e
Ł o t w y .-

" Rytas" Nr. 175 z dnia 7/VIII r.b. Artykuł wstępny

b. premjera Bistrasa p.t. " Po pożegnaniu swatów ".- " Streszczenie:

Jasną jest rzeczą, iż p. Ulmanis przyjeżdżał do Kowna nie w sprawie traktatu handlowego, który, zwłaszcza w pożą-danej dla Łotwy formie, będzie przedmiotem bardzo długich debatów, jeżeli wogóle jest możliwy.- Zasada unji celnej, jak to okazał przykład Łotwy i Estonji nie ma realnej racji bytu.- P. Ulmanis niewątpliwie przybył do Kowna w celach po-litycznych. Przedmiotem obrad pp. Ulmanisa i Slezewicziusa: były, między innymi, niechybnie głosy prasy polskiej o a-gresji na Litwę oraz komentarze prasy sowieckiej. " Jaunakas Zinas" / organ dzisiejszej partji rządzącej w Łotwie/, w spo-sób niedwuznaczny i całkiem otwarty, radzi Litwinom porzu-cić romantyczne marzenia o Wilnie i pojednać się z Polską.- Wilno, obsadzone przez załogę polską ma być gwarancją nie-podległości łotewskiej.-

P. Ulmanis podjął się niewątpliwie pośrednictwa w sprawie polsko- litewskiej, pragnąc oba kraje pogodzić, na zasadach jakiegós projektu a la Hymans i sądząc, że przez to usunie się niebezpieczeństwo dla Łotwy.- P. Ulmanis srodze się jednak myli: Litwa stała by się prowincją polską, jeżeli nie de jure to z pewnością de facto.- Poza tem Polska objęła by nadzór nad linią kolejową Wilno- Libawa i nad sa-mym portem - libawskim. Nastąpiłby wówczas kres niepodległoś-ci łotewskiej.- Precedens litewski podsunąłby bowiem mo-carstwu zachodnim koncepcję roztrzygnięcia sprawy dostę-pu Rosji do Bałtyku. Zmodyfikowany projekt Hymansa i w danym wypadku znalazłby zastosowanie...

P. Ulmanis winien był rozpocząć swaty nie z tego koń-ca. Litewskie pretensje do Wlna nie są romantyzmem. Roman-tyczną właśnie jest chęć Polski utrzymania Wilna, które przy obecnych stosunkach stanowi dla Polski jedynie ciężar pod wzglę-dem ekonomicznym i politycznym. P. Ulmanis postąpiłby rozsądnie, gdyby się był wpieryw udał do Warszawy i przekonał Polaków, że wprowadzenie w życie ugody suwalskiej byłoby sukcesem nietylko Litwy, lecz jednocześnie Polski i państw nadbałtyckich Polsce, Litwie, Łotwie i Estonji grozi niebezpieczeństwo ze strony tych samych sąsiadów. To też, przymierze wzmiankowanych państw oparte na zasadach wzajemnego p o s z a n o w a n i a niepodległości, wzmocniłoby z jednej strony państwa te w ich stosunkach z sąsiadami, z drugiej zaś okazało by świa-tu, że niepodległość i przymierze państw wzmiankowanych nie tylko nie przeszkadza we współpracy państw i narodów, lecz odwrotnie, przyczyniając się do utrwalenia pokoju, współ-pracę tę jedynie ułatwia.-

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego.

Program polityczny i gospodarczy

"Nasza" Nr. 173 z dnia VIII r. d. Artykuł wstępny

o. Premiera Piłsudskiego p. t. "Po podjęciu swarów" -

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego.

P. Umiastowski podjął się odpowiedzialnie za kierowanie państwem polskim. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego.

P. Umiastowski winien był rozporządzać swymi siłami i energią na rzecz państwa polskiego. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolitą linię polityczną i gospodarczą, która mogłaby być podstawą dla jednolitego państwa polskiego.

II. PRZEGLĄD GOSPODARCZY.

Ekonomiczny przegląd Litwy. według
"Lietuvos Ukis".-

"Lietuvos Ukis" tom IV. Nr. 7/46/ z lipca r.b. -

Streszczenie :

ROLNICTWO: Stan zasiewów w czerwcu r.b.
według ----- statystyki urzędowej, przedstawia się
jak następuje :

N a z w a :	1926 r.	
	I-go lipca.	I-go czerwca.
I żyto ozime	3,7	3,6
2 pszenica ozima	3,9	3,7
3 żyto jare	3,1	3,1
4 pszenica jara	3,1	3,2
5 jęczmień	3,3	3,3
6 owies	3,2	3,2
7 groch	3,3	3,3
8 koniczyna	3,9	3,3
9 wyka	3,3	3,3
10 trawa polna	3,4	3,4
II " łąkowa	3,0	3,1
12 len	3,1	2,8

Tak więc zboża ozime wykazały w czerwcu stan zasiewów o 0,1 - 0,2 stopnia lepszy. Wszelako ocenia się go jako niżej średni. Zboża jare nie uległy zmianie: ocenia się je jako wyżej średnio. Stan koniczyny znacznie się pogorszył. Należy się jednak naogół spodziewać, że stan ozimin się poprawi i urodzaj będzie przedziwny. Urodzaj zaś zbóż jarych będzie wyższy od średniego.-

Stan zasiewów według powiatów przedstawia się jak następuje :

N a z w a p o w i a t u .	Żyto ozime	pszenica jara	jęczmień	owies	groch	wyka	l e n .
1. Olicki	3,0	3,0	3,3	3,3	3,1	3,3	3,3
2. Birżańsko Poswalski.	3,4	3,0	3,1	3,4	3,2	3,2	3,0
3 Kowieński	3,8	3,1	3,4	3,4	3,5	3,4	3,9
4. Kiejdański	3,6	3,4	3,4	3,4	3,2	3,3	3,3
5. Kretyngowski	3,8	3,2	3,2	3,1	3,4	3,5	3,3
6. Marjampelski	3,4	3,3	3,5	3,4	3,4	3,5	3,1
7. Možejski	3,9	3,9	3,0	3,0	3,3	3,3	3,9
8. Poniewieski	3,4	3,9	3,1	3,1	3,5	3,3	3,0
9. Resioński	3,7	3,1	3,3	3,3	3,3	3,2	3,0
I 0. Rakiski	3,0	3,8	3,3	3,3	3,3	3,2	3,3
I 1. Sejnoński	3,3	3,3	3,3	3,3	3,3	3,7	3,5
I 2. Szacki	3,0	3,3	3,5	3,3	3,3	3,3	3,0
I 3. Szawelski	3,9	3,3	3,5	3,3	3,3	3,3	3,3

Nazwa powiatu.	Nazwa						
	żyte ozime	pszenica jara	jęczmień	owies	groch	wyka	len.
14. Taurogski	2,9	3,1	3,1	3,1	3,4	3,5	3,2
15. Telszewski	2,6	3,1	3,3	3,3	3,2	3,4	3,1
16. Trocki	2,8	3,0	3,4	3,3	3,0	3,2	3,1
17. Uciański	1,9	3,1	3,0	3,2	3,3	2,8	2,9
18. Wyłkowyski	3,4	3,1	3,3	3,0	3,5	3,3	3,1
19. Wilkomierski	2,3	3,4	3,4	3,4	3,3	3,3	3,0
20. Jezierski	2,1	2,9	3,0	2,8	2,9	2,6	3,0
21. Obszar Kłajpedy.	2,9	3,5	3,2	3,2	3,3	3,3	3,1

Innymi słowy, najgorszym rejonem są powiaty: uciański, rakiski, i jezierski, gdzie można się nawet spodziewać nie-uradzaji. W suwalszczyźnie uradzaj wypadnie wyżej średniego w rejonie centralnym zaś - przeciętny. Stan zasiewów na obszarze Kłajpedy na tyle się poprawił, że można się spodzie- wać uradzaju wyżej niż przeciętnego.

Tabela porównawcza obszarów zasianych w 1925 i 1926 roku:

Nazwa	1926.	1925 r.
1. Żyto	448 600 ha	543 000 ha
2. Pszenica	122 500 "	112 000 "
3. Jęczmień	215 200 "	205 000 "
4. Owies	381 500 "	345 000 "
5. Mieszanka	120 300 "	50 000 "
6. Groch	81 200 "	105 000 "
7. Wyka	68 800 "	50 000 "
8. Len	81 100 "	76 000 "
9. Kartofle.	146 600 "	163 000 "

Łącznie w r.b. zasiane 2.141.800 ha. t. zn. o 109.800 ha. więcej niż w r. ub.

Stan zasiewów na Litwie niewiele się różni od sta- nu zasiewów na całym świecie.

W związku z powyższą desyć optymistyczną oceną uradzaju, ceny zbożowe mało się zmieniły. W czerwcu ceny na Litwie przedstawiały się jak następuje:

Nazwa	Ceny I-go centnara	
	Czerwiec.	Maj.
1. Żyto	22,00	21,25
2. Pszenica	28,40	28,00
3. Owies	22,00	22,90
4. Jęczmień	21,30	21,25
5. Groch	23,40	23,60
6. Kartofle	6,45	6,60

Nazwa .	Cena l g e. centnara.	
	czerwiec .	maj.
7. siano	7,10	7,70
8. słoma	4,22	4,30

Planami słowy ceny nietylko się nie podnieśli, lecz nawet nieco spadły np. na owies, kartofle, siano.-

PRZEMYSŁ. W ciągu maja r.b. wykupiono patentów przemysłowych:

Kategoria .	Do I/V.	W ciągu maja.	Do I/VI.
I.	-	8	-
II.	-	-	-
III.	8	8	8
IV.	64	-	64
V.	163	4	167
VI.	360	10	370
VII.	885	20	905
VIII.	3 052	55	3 107

ogółem : 4 532 89 4 621.

Najwięcej patentów wykupiono na młyny, fabryki li-
menjady i cegielnie. Z wykupionych w maju 89 patentów, 18 przy-
pada na fabryki niewytworzone, w r.ub. nieczynne.-

Produkcja towarów akcyzowanych przedstawia się w
maju r.b. jak następuje :

Nazwa	maj	kwiecień.
1. piwo / w litr./	861 424	873 071
2. wine "	5 125	8 825
3. zapaliki / w 1000 pud./	4 455	3 726
4. Gilzy / w 1000 szt./	4 625	8 600
5. tytoń w kg.	70 745	58 005

Tak więc w maju zmniejszyła się jedynie produkcja
wina- znacznie się zmniejszyła : natomiast produkcja zapalek,
gila i tytoniu nawet wzrosła.-

Tabela porównawcza produkcji towarów akcyzowanych
w 1925 i 1926 r :

Nazwa	I-V, 1926 r.	I.-V. 1925 r.
1. Piwo / w litr./	3.277.290,1	4.576.576,8
2. Wine "	46.296,5	25.735,0
3. Zapaliki, w 1000 pud.	23.007,1	21.662,9
4. Gilzy, w 1000 szt.	23.737,5	17.375,0
5. tytoń, w kg.	339.866,0	317.463,9

Z powyższego wynika, iż w b.r. zmniejszyła się znacznie /nie
mał o 30 % / produkcja piwa. Ponadto ogólna produkcja wzrosła
zaś produkcja wina nawet o 100 % niemal.-

W czerwcu, w rozmaitych gałęziach przemysłu litewskiego

odbyło się kilka strajków robotniczych / w fabrykach zapalek garbarniach i przetwórniach lnu/. Żądania robotnicze dotyczą najczęściej ich praw, nie zaś naprawy bytu materialnego. W fabrykach zapalek do strajku właściwie nie doszło, gdyż żądania robotników zaspokojone. W garbarniach strajk trwa dotychczas zaś w przetwórniach lnu strajk zlikwidowane na niskożycie dla robotników. Zdaniem przemysłowców strajki mają wybuchnąć w innych także fabrykach. Jednakże przemysłowcy stoją na stanowisku, że kwestja praw robotniczych winna być rozstrzygnięta nie drogą strajków, a drogą ustawową. Zanim nie ukaże się odnośna ustawa, przemysłowcy na ustępstwa się nie puszczają.

HANDEL .- Według ostatnich danych, ekspert litewski wy-

wyraził się w maju sumą 16,3 milj. lit. import zaś - 19,4 milj. lit. Tak więc maj jest pierwszym miesiącem, który przyniósł bilans pasywny. Maksymalny ekspert dekadał się w marcu /25,3 m. lit. Następnie ekspert zaczął się zmniejszać: w kwietniu wyniósł 21,0 milj. lit. i w maju 16,3 milj. lit. W r.ub. minimalny ekspert przypadł na kwiecień / 15,2 milj. lit. / Należy się spodziewać, że w r.b. ekspert minimalny przypadnie właśnie na maj. Minimalny import przypadł w r.b. na styczeń / 13,5 milj. lit./. W lutym wzrósł import na 16,4 milj. lit. w marcu zaś, kwietniu i maju, ustabilizował się jak widzieliśmy mniej więcej na 2° milj. lit. -

W ciągu pierwszych pięciu miesięcy r.b., ogólny ekspert litewski osiągnął 107,8 milj. lit., import zaś - 89,8 milj. lit. Innymi słowy, ekspert przewyższa import o 18,0 milj. lit. czyli o 20,0%.-

Zaznaczyć należy, iż nadwyżka takiej nie było od 1920 r. Maksymalna nadwyżka z 1924 r. wynosiła zaledwie 12,3%.

Charakterystyczną rzeczą jest także, iż ogólny obrót w litewskim handlu zagranicznym w 1924 i 1926 r. / za pierwsze 5 miesięcy / jest niemal jednakowy: w 1924 r. - 197,7 milj. lit. w 1926 r. zaś - 197,6 milj. lit.-

Tegoroczny ekspert majowy przedstawia się jak następuje:

N A Z W A .	K w i e s i e ń .		M a j .	
	Ileść.	wartosc w 1000 lt.	Ileść	Wartość w 1000 lt.
1. Kenie szt.	943	538,0	929	549,6
2. Swinie "	4.064	1.114,5	5.148	1.402,1
3. Mięso surowe ton.	128,0	403,1	102,6	319,6
3. Masło	114,9	967,7	115,8	873,8
5. Jaja	347,3	1.421,6	519,2	1650,1
6. lub w 1000 szt.	6. 946,5		10.384,0	
7. Zboże ton.	1.387,0	654,5	697,0	387,8
8. Pszenica "	314,7	191,0	274,3	169,3
9. Żyto "	3,9	1,7	3,3	1,6
10. Jęczmień "	10,6	4,3	34,7	17,2
11. Owies "	10,4	4,4	12,1	6,1
12. Wyka "	990,6	417,7	351,8	181,9
13. Groch "	25,3	11,9	18,5	10,6
14. Peluszką "	51,2	23,4	2,3	1,1
15. Sęczewica "	-	-	-	-
16. Fasola "	0,0	0,0	-	-
17. Inne zboża	0,3	0,1	0,0	0,0
18. Nasiona lnu	263,9	205,6	318,4	231,0
19. " kenieczyzny	27,6	121,4	3,9	18,6
20. Papierówka	3.657,0	364,9	6.804,7	530,2
21. Deski	992,0	245,7	1.616,2	397,7

22.	Fernir/fanera/ w ten.	579,9	607,5	450,1	512,8
23.	Celuloza	5.223,1	3.838,5	1.590,1	1190,7
24.	Len	1.665,2	5.964,2	940,6	3277,8
25.	Szmaty	150,7	119,5	199,3	173,0
26.	Wyrobiona skóra na podeszwy	4,3	66,0	-	-
27.	Papier	154,9	216,7	108,5	162,7
28.	Karton	47,5	71,4	67,5	96,6
29.	Sruby żelazne	21,2	52,0	30,1	57,4
30.	Zapałki	-	-	7,3	50,0
31.	Belki osinowe.	736,6	73,9	582,6	54,9

Eksport majowy zmalał bardzo, główniowskutek zmniejszenia się eksportu lnu.- Sezon eksportu już się kończy. W dalszych miesiącach będzie się len jeszcze w mniejszych ilościach eksportował. Rozpoczyna się natomiast sezon materiału lennego i jaja. Import majowy znów przedstawia się następująca tabelka!

N a z w a .	K w i e c i e ń		M a j	
	Ileść ton.	Wart. 1000. lit.	Ileść ton.	Wartość 1000. lit.
1. Solone śledzie	638,9	388,3	584,5	339,7
2. Różne suszone owoce	46,6	76,3	57,5	93,4
3. Cukier w mączce	1.246,3	923,7	1.008,3	771,5
4. " kryształ	317,3	296,4	342,3	322,1
5. Sól mielona	1.525,6	140,5	586,1	67,8
6. Superfosfat	5.724,6	831,1	3.573,4	551,7
7. Inne nawozy rolne	-	-	-	-
8. Tytoń w liściach	125,7	336,0	112,3	458,6
9. Żelazo w sztabach	1.331,5	441,5	1.114,4	392,4
10. Nafta	2.454,8	607,6	687,6	216,6
11. Węgiel kamienny	8.291,1	479,6	18.094,9	1.187,3
12. Cement	2.388,7	305,4	3.414,1	310,2
13. Skóry wyprawne	8,6	204,5	4,9	161,4
14. Obuwie skórzane	8,9	300,8	10,2	350,7
15. Przędza bawełniana	66,0	574,4	43,2	358,7
16. Tkaniny bawełniane i barwne.	215,1	3.686,0	187,4	3.294,5
17. Keronki i wyreby keronkowe	16,4	832,9	14,5	548,4
18. Bielizna	1,7	153,5	1,9	132,0
19. Papier i wyreby z papieru	349,9	521,3	266,6	404,8
20. Szyby szklane do okien.	62,5	30,8	50,8	30,7
21. Wyroby szklane	47,3	74,8	56,8	91,2
22. Maszyny do szycia	1,4	11,9	2,8	25,0
23. Różne maszyny roln.	162,7	321,6	165,2	383,7
24. Inne maszyny	67,4	272,7	71,2	305,1
25. Tkaniny wełniane	30,0	1.184,1	22,7	886,2
26. " jedwabne.	0,8	100,8	1,1	141,3
27. Wyroby z blachy	81,8	190,4	86,4	208,7

Innymi słowy, import śledzi i superfosfatu się zmniejszył, zaś import węgla i cementu wzrósł. Jest to objaw sezonowy. Naogół biorąc, import majowy b. mało się różni pod względem wartości i ilości od kwietniowego.

Handel litewski z poszczególnymi państwami przedstawiał się w ciągu 4 -ech miesięcy r. bieżącego jak następuje:

Tabela na następnej stronie.

IMPORT.

EKSPORT.
kwiecień

styczeń. - kwiecień

K r a j e .

K r a j e .	EKSPORT.		stycz. - kwiecień.		kwiecień		IMPORT.	
	wartość	%	wartość	%	wartość	%	wartość	%
1. Belgja	708,8	3,37	5.594,6	6,12	296,7	1,42	609,1	0,87
2. Czechosłowacja	1.028,3	4,89	6.962,0	7,61	1.467,2	7,01	5.850,5	8,32
3. Danja	98,6	0,47	349,5	0,38	178,1	0,85	505,6	0,72
4. W. Brytania	6.232,9	29,64	28.453,0	31,11	1.479,0	7,02	8.442,2	12,00
5. Estonia	6,1	0,03	77,0	0,09	418,3	2,00	1.086,0	1,54
6. Włochy	0,0	0,00	200,7	0,22	122,9	0,60	433,4	0,61
7. Lotwa	2.133,0	10,14	8.453,3	9,24	795,5	3,80	2.363,3	3,36
8. Holandia	329,1	1,57	1.074,0	1,17	455,6	2,18	1.881,7	2,67
9. Francja	472,7	2,25	2.415,8	2,64	335,2	1,60	959,5	1,36
10. S.S. R.	279,1	1,30	1.762,6	1,93	541,3	2,60	949,9	1,35
11. Finlandja	-	-	0,4	0,00	3,6	0,02	86,7	0,12
12. Szwecja	1.063,1	5,06	3.983,7	4,36	562,6	2,70	2.180,5	3,10
13. Szwajcaria	1,9	0,01	142,2	0,16	113,6	0,54	367,8	0,52
14. U.S.A.	159,7	0,76	731,2	0,80	854,9	4,08	3.423,1	4,87
15. Niemcy	6.927,6	32,95	27.227,8	29,77	11.717,0	55,98	36.101,4	49,89
16. Inne kraje	1.589,6	7,56	4.021,1	4,40	1.589,5	7,60	6.118,4	8,70
O g ó l n e :	21.024,5	100,00	91.446,8	100,00	20.931,0	100,00	70.359,1	100,00

Tak więc, w kwietniu, pierwsze miejsce w ekspercie litewskim przypada Niemcom, drugie - Wielkiej Brytanji: w ciągu zaś stycznia - kwietnia pierwsze miejsce przypada W. Brytanji, drugie Niemcom. W impercie litewskim pierwsze miejsce, jak zwykle, zajmują Niemcy.-

FINANSE. Bilans Banku Litewskiego przedstawiał się dnia 30/VI r.b. jak następuje / w milj. lit. / :

	30-VI.	3I-V.	+ lub - %
A k t y w a .			
Zapasy złota	30,5	30,4	+ 0,3
Pieniądze srebrne	6,8	7,4	- 7,8
" metalowe	1,9	1,9	0,0
Waluta obca	27,0	32,4	-16,5
Dyskonto i pożyczki	44,4	44,5	-0,1
Inne aktywa	23,3	22,6	+3,0
Bilans.	133,9	139,2	-3,8
P a s y w a			
Kapitał akcyjny	12,0	12,0	0,0
" rezerwy	0,9	0,9	0,0
Banknoty w obiegu	79,4	83,1	-4,4
Depozyty i wpłaty	19,2	21,5	-11,1
Inne pasywa	22,4	21,7	+ 3,3
Bilans	133,9	139,2	-3,8

Tak więc w czerwcu r.b. bilans Banku Litewskiego zmniejszył się w porównaniu z bilansem kwietnia o 5,3 milj. lit. czyli o 3,8 % .-

W pasywach zmalała pozycja depozytów o 2,3 milj. lit. i obieg banknotów o 3,7 milj. lit. Wzrosły natomiast o 0,7 milj. lit. inne pasywa. W aktywach znów zmalała pozycja walut obcych o 5,4 milj. lit., dyskonto - o 0,1 milj. lit. oraz srebrne pieniądze o 0,6 milj. lit. Zapasy złota i inne aktywa wzrosły łącznie o 0,8 milj. lit. Pokrycie banknotów wynosiło w czerwcu 75%, a więc nieco mniej jak w maju.-

Bilans Banku Litewskiego wzrastał w r.b. aż do kwietnia osiągnąwszy 149,5 milj. lit. Od kwietnia bilans ten zaczyna maleć. Pozycja zaś dyskonta zaczęła maleć od stycznia r.b., kiedy to osiągnęła maksimum / 50,1 milj. lit. / Stąd wniosek, że w r.b. Bank nie udzielał tak łatwo kredytów. Wywiera to dodatni wpływ na inflację wekslową. Ilość protestowanych weksli również się bowiem ~~zmniejsza~~ z m n i e j s z a :

M i e s i ą c e .	Liczba weksli.	Suma / milj. lit. /
styczeń	8.979	4,1
luty	7.803	3,6
marzec	10.024	3,8
kwiecień	4.791	2,6
maj.	4.475	2,2

W ciągu maja wpłynęło do skrabu 14,9 milj. lit. budżetowych sum preliminarzowych oraz 2,3 milj. lit. sum niepreliminarzowych, łącznie - 17,2 milj. lit.: wydatki zaś wynosiły 22,3 milj. lit. czyli o 5,1 milj. lit. więcej niż wyniosły dochody. Wobec

jednak ~~nie~~ nadwyżki budżetowej z I/V. w wysokości 798.958 lit., faktyczny deficyt majowy wynosił 4,3 milj. lit. Deficyt ten pokryty został z niepreliminarzowych sum budżetowych, których wysokość wynosiła I/V 5,5 milj. lit. Dnia I/VI pozostawało więc jeszcze 1,2 milj. lit. sum niepreliminarzowych. Była to faktyczna nadwyżka budżetowa z I/VI r.b. Zaznaczyć należy, że w r. ub. maj był również miesiącem deficytowym. Webec jednak nadwyżek z miesięcy ubiegłych oraz dzięki rozmaitym depozytom, których suma waha się między 10-15 milj. lit. Skarb z łaskawości może zaopiekować luki deficytowej.

W ciągu pierwszych pięciu miesięcy wpłynęło do skarbu ogółem 88,6 milj. lit. preliminarzowych i niepreliminarzowych sum budżetowych, co stanowi 36,6% przewidywanych wpływów rocznych. Normalnie powinno by wpłynąć 101,0 milj. lit. czyli 42%. Innymi słowy niedobór wynosił 12,4 milj. lit. czyli 5,9%.

Realizacja dochodów budżetowych według poszczególnych pozycji przedstawia się jak następuje:

	1926 r. I - V mies.		1925 r. I-V.m.	
	mil. lit.	%	milj. lit.	%
1. Podatki bezpośred.	11,2	35,6	11,3	37,8
2. " pośred.	37,3	34,6	47,2	44,8
3. " dodatkowe	5,5	56,6	7,4	58,3
4. " od opłat	3,1	40,2	2,8	43,3
5. Inwestycje państw.	13,1	28,3	15,2	35,3
6. Majątek "	8,8	42,6	12,9	58,6
7. Urządzenia rolne	0,0&/	11,1	0,0&/	129,6
8. Rozrachunki ze Skarbem.	2,5	22,1	1,9	38,1
9. Różne dochody	1,0	44,7	1,2	75,2
10. Dochody nadzwyczajne	0,5	11,2	2,7	8,1
o g ó ł e m:	83,0	34,3	102,6	39,6

Z podatków bezpośrednich najbardziej się zmniejszył w maju r.b. podatek gruntowy / dwukrotnie mniej niż w maju r.ub. / Z podatków pośrednich najwięcej się w ciągu 5 mies. r.b. zmniejszyły dochody z monopolu wódczanego / 3 milj. lit. / oraz opłata celna / 4 milj. lit. / Dochody celne za ostatnie 3 miesiące / 3,6 milj. lit. / niemal nie odbiegają od normy / 3,8 milj. lit. Skoro tak dalej pójdzie, to niedobór celny w ciągu roku wyniesie zaledwie jakieś 4, 5-5 milj. lit. Wpływy podatków dodatkowych się zmniejszyły. Dochody z poczty i telegrafów nie uległy zmianie, natomiast dochody z telefonów są niecałkowicie zmniejszone.

Tabela dochodów z kolei:

1926 r. miesiące .-	Dane skarbu.	Dane zarządu kolei.
I	100,3	2.300,0
II	31,4	2.300,0
III	3.383,7	2.800,0
IV	2.778,6	2.700,0
V	1.582,6	2.310,0
o g ó ł e m:	7.876,6	12.410,0

Innymi słowy, do skarbu wpłynęło z Kolei Państwowych 7,9 milj. lit., do kas kolejowych - 12,4 milj. lit./właściwie 13,6 milj. lit., po doliczeniu 1,2 milj. lit., z tranzytu/ Norma dochodów z kolei wynosi 14,5 milj. lit., a więc faktyczny niedobór wynosi blizko 1 mil. lit. Dochody z majątku państwowego / lasy/ wyniosły w ciągu 5 mies. r.b. 6,7 milj. lit. czyli 41,2% wpływów przewidywanych.-

Dochody nadzwyczajne w ciągu 5 mies. r.b. nie zostały niemal zrealizowane.-

Tabela wydatków w ciągu 5 mies. r.b. przedstawia się jak następuje:-

Nazwa ministerstwa.	1926 r.		1925 r.	
	milj. lit.	%	milj. lit.	%
1. Prezydent państwa	0,1	47,9	0,2	46,6
2. Sejm	0,7	46,6	0,6	39,0
3. Cabinet Ministrów	1,2	67,2	2,6	80,3
4. M-stwo Spraw Wewn.	8,6	32,7	8,1	30,3
5. " Finansów	9,7	29,1	10,9	27,3
6. " Rolnictwa	13,7	40,6	10,9	39,5
7. " Oświaty	12,9	35,1	12,2	34,1
8. " Sprawiedliwości	3,3	37,4	3,2	37,9
9. " Komunikacji	20,4	30,4	29,0	38,7
10. " Spr. Zagraniczn.	2,9	38,2	2,7	41,8
11. " Obrony Krajowej	17,2	35,4	22,8	43,1
12. " Kontroli Państwa	0,4	37,8	0,4	37,2
O g ó ł e m :	91,1	34,2	104,6	36,4

Innymi słowy, wydatki wyniosły w ciągu 5 miesięcy r.b. o 12 milj. lit. mniej, niż w odpowiadającym okresie ubiegłego roku.-

Z d e p a r t a m e n t u L e ś n e g o .-

Według danych Depart. Leś. dn. I-go stycznia r.b. pod zarządem Depart. było 862 678 ha lasu, podzielonego na 34 okręgi, 269 leśnictw i 2700 obwodów. W tym roku przewiduje się wycięcie dla osadników i pogorzalców 380.000 m³ materiału budowlanego na potrzeby miejscowe, jak dla biednych, dla rodzin żołnierzy, na opał, dla szkół, urzędów samorządowych itd. przewiduje się wycięcie 1.133 000 m³. ogółem zatem 1.493.000 m³ na obszarze 7.688 ha. przy otakowaniu na sumę 15.000.000 litów.-

Departament Leśny zajęty też jest sprawą zasiewania lasów. W tym roku przewiduje się zasadzenie młokami drzewkami około 1.561 ha i obsianie około 1.134 ha. w porównaniu do wycinanego obszaru lasów co rok obsiewa się około 35%.-

Na rok 1927 przewiduje się następujący plan eksploatacji: na potrzeby komisji leśnej 500.000 m³ drzew iglastych, na potrzeby miejscowe 356 453 m³ iglastych i 443 550 m³ liściastych na potrzeby przemysłu - 64.400 m³ iglastych i 21. 600 m³ liściastych.

O g ó ł e m w r 1927 przewiduje się do wycięcia 1.386 000 m³ lasu.- / ELTA/.-

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

Rokowania z przedstawicielami kraju Kłajpedzkiego w sprawie rozrachunków finansowego i ich fiasco.-

W dniu, 9-12 / VIII r.b. toczyły się w Kownie ponowne układy w sprawie przyznania Kłajpedzie udziału finansowego, na podstawie art. 35 statutu Kłajpedzkiego. W układach wzięli udział: ze strony rządu:

p. Puryckis / dyrektor wydziału gospodarczego przy m-stwie spr.zagr./ jako przewodniczący, p. Łaptewas / dyrektor Centralnego Biura Statystycznego / oraz pp. Leonas i Miouta / referenci przy m-stwie finansów / i ze strony Kłajpedy: p. Scharffetter / dyrektor Kłajpedzki/

jako przewodniczący, pp. Brożajtis, Gubba, Kislaitis, Regge, Verbeck / posłowie na Sejmik/, p. Simonajtis / prezes dyrektorjatu / i p. Kraus / marszałek sejmiku/.-

Układy zostały ostatecznie zerwane. Podajemy tu kolejne artykuły "Lietuvy" w przeddzień rokowań, komunikat "Elty" o ich przebiegu i głos prasy kłajpedzkiej oświetlający powody zerwania:

"Lietuva" o wznowieniu układów finansowych z Kłajpedą.-

"Lietuva" Nr. 176 z dn. 9/VIII r.b. Artykuł p.t. "Wznowienie układów finansowych z Kłajpedą".- Streszczenie:

Dotychczasowe układy finansowe rządu litewskiego z Kłajpedą, jak wiadomo, nie doprowadziły do pozytywnych ~~wyników~~ wyników, Dał się jedynie skenstatować duża różnica pomiędzy postulatami Kłajpedzian a stanowiskiem rządu litewskiego. Ponadto ujawniły się również trudności natury technicznej, przy interpretacji art. 35 aneks. I-go konwencji Kłajpedzkiej, który to artykuł zawiera dyspozycje co do udziału Kłajpedy w dochodach celnych, akcyznych i monopolowych republiki litewskiej. Zgodnie z konwencją, wysokość należnych Kłajpedzie dochodów zależy:

I/ od przeciętnej wartości eksportu i importu przypadającej na każdego mieszkańca Litwy w 1921 - 1922 r., z uwzględnieniem specjalnych ówczesnych warunków eksportu i importu,
2/ od dodatkowych dochodów i wydatków państwa litewskiego od chwili przejęcia suwerenności nad Kłajpedą.-

Ani pierwszy ani drugi warunek nie jest łatwy do spełnienia.- Niemal na każdym kroku wypada tu spotkać się z cyframi niedokładnymi, spornymi. Dotyczy to zarówno istotnej wielkości importu i eksportu w 1921/2 r., jak też istotnych cen na towary w owym okresie, siły nabywczej ludności, kontrabandy, handlu tżranzytowego via Kłajpeda itp. Trudno też ustalić dochody i wydatki republiki litewskiej, związane z przejęciem suwerenności. Już sam fakt, że Kłajpedzianie

w czasie układów o podpisanie konwencji Kłajpedzkiej ocenia li swe pretensje do skrabu państwa na 300 tys. lit. miesięcznie, obecnie zaś pretendują do I-go milj. lit. świadczy o możliwych większych odchyleniach w cyfrach spornych.-

Zrozumiałą jest przeto rzedzą, że w układach finansowych Kowna z Kłajpedą, bardziej niż gdzieindziej potrzebny jest duch pojednawczy. Kłajpeda jest integralną częścią republiki litewskiej i rząd uważa za swój obowiązek dbać o zaspokojenie niezbędnych potrzeb ekonomicznych Kłajpedy. Trudno jednak wymagać, aby jedna dzielnica państwa miała mieć szczególne, uprzywilejowane stanowisko, kosztem dzielnic pozostałych. Konwencja Kłajpedzka nałożyła na Litwę ciężkie obowiązki zarówno pod względem reparacji jak też innych spraw finansowych.- Nie leży przecież w interesie Kłajpedy ciężar ten jeszcze powiększać. Jedynie silna pod względem finansowym Litwa może ~~przekroczyć~~ przyczynić się do podniesienia dobrobytu Kłajpedy.-

Oświadczenia posłów Kłajpedzkich w sejmie pozwalają się spodziewać, iż wznowione układy finansowe Kowna z Kłajpedą doprowadzą do pomyślnego dla obu stron załatwienia kwestji.-

Komunikat "Elty" o przebiegu rokowań.

"Elta" donosi: Rozpoczęte 9 b.m. rokowania z przedstawicielami kraju Kłajpedzkiego w sprawie rozrachunku finansowego, wynikającego z art. 35 Konwencji Kłajpedzkiej, 12 sierpnia zostały zerwane. Delegacja centralnego rządu zaproponowała określić mnożnik płatniczy na podstawie obiektywnych danych, drogą systematycznego obrachunku. Wniosek ten został przyjęty.- Przy obrachunku podczas dyskusji nastąpiło porozumienie co do całego szeregu mnożników: średniej cyfry handlu zagranicznego za r 1921 - 22, różnicy metod statystycznych w Litwie i kraju Kłajpedzkim, wpływu przemysłnictwa na handel zagraniczny, wpływu strat wojennych, wreszcie deszko do pośredniego tranzytu.- Po osiągnięciu porozumienia co do wszystkich tych mnożników, pozostał tylko udział kraju Kłajpedzkiego w rozchodach rządu centralnego na utrzymanie organów władzy.- W tej jednak sprawie już prawie deszko do porozumienia wpierv.-

Tymczasem przedstawicielu kraju Kłajpedzkiego nagle odmówili dalszego układania się według powyższego sposobu i złożyli wniosek o bezpośrednie rokowania co do ~~generalnego~~ generalnego mnożnika płatniczego.- Delegacja centralnego rządu wyraziła wątpliwość, ażeby taki sposób był racjonalny, jednak nie uważała za możliwe odmówić wobec stanowczego żądania Kłajpedzian.- Delegacja Kłajpedzka zaproponowała generalny mnożnik płatniczy 1:4,3. Delegacja zaś centralna na podstawie systematycznego obrachunku wyprowadziła 1:2,9. Delegacja Kłajpedzka stanowczo obstawała za swoim mnożnikiem, nie uważając za potrzebne go poprzeć jakimibądź obiektywnymi danymi obrachunku, motywując swe żądanie przeważnie interesami kraju Kłajpedzkiego.-

Weber niemożności dojścia do porozumienia delegacja centralna złożyła wniosek, by znów powrócić do systematycznego ustalenia pojedynczych mnożników i zatem wprowadzenia mnożnika generalnego.- Jednak delegacja kraju Kłajpedzkiego odmówiła, tłumacząc, iż jest spór teoretyczny.-

12 sierpnia delegacja kraju Kłajpedzkiego poprosiła przyjęcia jej przez p. Ministra Skarbu.- Atoli i to posłuchanie nie dało żadnych wyników.- Tego samego dnia po obiedzie odbyło się ostateczne wspólne posiedzenie delegacji.- Delegacja centralna, podkreślając niemożność osiągn-

nięcia porozumienia w sprawie generalnego mnożnika, zaproponowała rozpecząć naradę co do 2-letniego meratorjum. - Na czas tego prowizorjum cetrum zaproponowała 6 milj. rocznie Delegacja kraju Kłajpedzkiego jednak zupełnie odmówiła układow co do zaproponowanej sumy i po naradzie oświadczyła, że uważa dalsze rokowania za bezcelowe. - Wówczas delegacją centralną w długim emotywowanym oświadczeniu wyłożyła, że rząd centralny wypróbował wszystkie kompromisy, czynił różne propozycje, jednak delegacja kraju Kłajpedzkiego wszystko odrzuciła, stanowczo domagając się niczem nieuzasadnionego mnożnika 4,3 i dlatego też odpowiedzialność za zerwanie rokowań spada na delegację kraju Kłajpedzkiego. -

O godzinie 6 wiecz. został podpisany ostateczny protokół. Po podpisaniu protokołu przewodniczący delegacji odbyli rozmowę prywatną, podczas której znów powstała gądzieja na porozumie. Jednak tymczasem nowe oficjalne rokowania nie są przewidziane. -

Należy zaznaczyć, że mnożnik 4,3 stanowi ok. 10 milj. w gotówce, którą rząd centralny musiałby płacić corocznie musiałby płacić corocznie krajowi Kłajpedzkiemu. W ubiegłym roku Kłajpedzianie byli zgodzili się na mnożnik 3,7, później zaczęli żądać 4,1 później - 5 i teraz wreszcie - 4,3. -

"Rytas" ~~XXXXXXXXXXXXXX~~ o zerwaniu:

"Rytas" w powyższej sprawie dowiaduje się, że finansowe rokowania z przedstawicielami kraju Kłajpedzkiego w rzeczywistości zostały zerwane z powodu zupełnie nieuzasadnionych żądań delegacji kraju Kłajpedzkiego udzielenia mu nie mniej niż 10 milj. lit. r o c z n i e. Tymczasem rząd się zgodził wypłacać za korzystanie w kraju Kłajpedzkim z ceł, akcyzy i monopolów 6 milj. lit. Różnica tedy wynosi 4 milj. lit. -

Na ostatnim posiedzeniu delegacja kraju Kłajpedzkiego oświadczyła, że ponieważ porozumienie nie zostało osiągnięte, cefa ona wszystkie ustępstwa, które była poczyniła w celach kompromisu. Przewodniczący delegacji rządu centralnego oświadczył, że w takim razie delegacja rządu centralnego również musi cofnąć ~~się~~ wszystkie swe kompromisowe wnioski. Dr. Purickis zaznaczył, że rząd nie może poczynić większych ustępstw, ponieważ trudno się spodziewać, by Sejm, jakibądź jest jego skład mógł przyjąć sztucznie zwiększoną sumę. -

"Memeler Dampfboot" o zerwaniu. -

"Mem. Dampfboot" Nr. 189 z dnia 14/VIII r.b. Streszczenie:

Układy były rzeczowe i oględnie przez p. P u r y c k i s a prowadzone. Rezultat jednak okazał się niestety zupełnie negatywny. Trudno erzec kto ponosi za to odpowiedzialność. Poniżej podajemy główne punkty rozbieżne i styczne w poglądach obu delegacji:

1/ Jak wiadomo, o wysokości udziału Kłajpedy w dochodach celnych, decydować miała między innymi, cyfra, wyrażająca z jednej strony udział każdego mieszkańca Kłajpedy w ogólnym handlu zagranicznym w 1921/2 r. z drugiej zaś - udział w tymże handlu każdego mieszkańca Litwy. - Udział ten obliczała delegacja kłajpedzka na 1:7,5, rządowa zaś - na 1:7,25. Kłajpedzianie gptowi byli obniżyć stosunek ten na 1:7,25, jednakże Litwini uperczywie trzymali się swego poglądu / 1:7,5. -

2/ ~~Porozumiane~~ się jedynie ce do różnicy w cenach: / z 1921/2 r/ oraz kontrabandy. -

Natomiast w kwestji szkód wojennych, Litwini oceniali je na 73%/1/, podczas gdy Kłajpedzianie zasadniczo spierali

się ce do możliwości obliczenia tego czynnika. - W wyniku debatów, oświadczyli Kłajpedzianie, że akceptują stanowisko litewskie odnośnie 73%, z zastrzeżeniem jednakże, iż Litwini ze swej strony ustąpią Kłajpedzie 16%. Jednak Litwini nie zgodzili się na to i po długich debatach przyznali Kłajpedzie stosunek 73:10.

3/ Główny punkt sporny stanowiła kwestja t.zw. "transzytu pośredniczego" / towary nie zużytkowane w Kłajpedzie/.

Litwini obniżyli swą cyfrę pierwotną o 25%. Kłajpedzianie zmuszeni byli żądanie to odrzucić, jako zgoła nieuzasadnione. Natomiast proponowali Kłajpedzianie zniesienie blokady pogranicznej między obszarem Kłajpedy a W.Litwą. Litwini opierali się jednak przy swoim.

4/ Ostateczny stosunek cyfrowy wynosił w/g Kłajpedzian 1:5,3, w/g Litwinów zaś 1:2,65. Kłajpedzianie gotowi byli, z uwzględnieniem poprzednich punktów stycznych, zmniejszyć swą cyfrę na 1:4,3 / czyli o 20%/. Litwini oświadczyli, iż podwyższą swój stosunek z 1:2,65 najwyżej do 1:2,9 / ledwie o 8%/. Kłajpedzianie oświadczyli dalej, że przy praktycznym wyznaczaniu wysokości ich udziału, gotowi są pójść na jak największe ustępstwa i nie upierać się przytem, aby Kłajpedzie wypłacona została cała ostateczna suma. Litwini trwali jednak uparczywie na swym stanowisku. Minister finansów oświadczył nawet, iż uważa proponowaną przez Litwinów liczbę 1:2,9 za zbyt wysoką. - Kłajpedzianie znów przy najlepszych chęciach nie mogli obniżyć dalej swej cyfry / 1:4,3/. Wreszcie Litwini oświadczyli, że za 1924 - 1926 r. nie dopłacą Kłajpedzie żadnych sum, zaś w 1927/8 r. będą płacili po jakieś 6 milj. lit. rocznie, a więc tyleż co b. rząd.

Wobec tego, Kłajpedzianie ujrzeli bezcelowość dalszych układów i złożyli p. P u r y c k i s e w i deklarację z wyszczególnieniem wszystkich swych / wyłożonych powyżej "przyp. tłum / ustępstw i z oświadczeniem, iż wobec nieustępliwości rządu litewskiego, dalsze układy uważają za bezcelowe. Deklarację podpisali: Brożajtis, Gubba, Kislat, Ragge, Verbeck.

Do komunikatu powyższego, załącza "Memeler Dampfboot" od siebie uwagi następujące: "Znów bez wyniku! Po zmianie rządu w Kownie i po złożonych w Sejmie przez przedstawicieli nowego rządu oświadczeniach, miało się uzasadnioną nadzieję że pierwsze oficjalne układy z rządem w sprawie finansowego udziału Kłajpedy doprowadzą do konkretnego rezultatu. Znów jednak ludność Kłajpedy gorzko się rozczarowała. Układy w Kownie okazały, że nowy rząd również nie rozumie, nie chce rozumieć potrzeb Kłajpedy. Słuszność znów okazała się po stronie pesymistów. Nowi - ludzie - dawny kurs.

"Memeler Dampfboot" w Nr. 190 z dnia 15/VIII r. b., opierając się na powyższem, własnem, wiarogodnym sprawozdaniu z przebiegu układów finansowych, rzuca światło na kłamliwą w wielu punktach relację "Elty".

1/ Elta podaje: "Po osiągnięciu porozumienia we wszystkich kwestjach, pozostawało jeszcze ustalenie udziału Kłajpedy w wydatkach całego państwa". - Elta odbiega od prawdy, gdyż porozumienie nastąpiło jedynie w sprawie różnicy cen w 1921 - 1922 r. w sprawie kontrabandy.

2/ Elta podaje: "przedstawiciele Kłajpedy odkłenili nagłe dalsze układy w/g tej ustawy metody t. zw. na podstawie obiektywnych i systematycznych obliczeń i zaproponowali bezpośrednio przystąpić do ustalenia ogólnej metody rachunkowej". - Jest to nieprawda! P. Kraus, aby położyć kres jałowemu debatom nad kwestją szkód wojennych, zaproponował ustalić ostateczną cyfrę na 1:4,3.

Stosunek ten nie był dowolny, lecz wynikał jako maksimum ustępstw, poczynionych przez Kłajpedzian w trakcie dyskusyj.

Propozycja więc p. Krausa była logiczną konsekwencją po-

przednich debatów , bynajmniej zaś samowolną, nagłą zmianą metody.-

3/. Nieprawdą jest dalej , jakoby / w/g Elty"/ "delegacja Kłajpedzka ostro podkreśliła swe stanowisko, nie próbując nawet uzasadnić je jakimś obiektywnym dowodem"-

Delegacja Kłajpedzka obliczała proponowaną przez się cyfrę , w sposób niemniej obiektywny , niż przedstawiciele rządu.

4/ Mija z prawdą dalej zarzut " Elty" jakoby -" Kłajpedzianie w roku ubiegłym kontentowali się cyfrą : I:3,7, później żądali podwyższenia do I:4,3 dalej I:5, obecnie zaś znów chcą I:4,3 " -

Delegacja Kłajpedzka , na podstawie układów z lutego r.b. , określiła stosunek na - I:5,3, rząd zaś gotów był zgodzić się na - I:5 .- Obecnie Kłajpedzianie obciążyli swe żądanie na - I:4,3, a więc zasługiwali by raczej na zarzut zbytnej u s t ę p l i w o ś c i , anieżeli u p o r c z y w o ś c i .-

5/ Prawdą jest , że że według stosunku - I:4,3, Kłajpeda otrzymywałaby jakieś 10 milionów litów rocznie , z zastrzeżeniem wszelako , że w sprawie udziału w wydatkach zaakceptowane zostanie stanowisko delegacji Kłajpedzkiej. P. Kraus oświadczył jednak , że Kłajpedzianie gotowi są przy praktycznym ustaleniu udziału, pójść na najdalsze ustępstwa i nie upierać się przy spłacie całkowitej sumy ostatecznej .-

Rząd zdaje się jednak oświadczeniu temu nie przypisywać żadnej wagi !-

Tu powinno się szukać właściwej przyczyny rozchwiania się układów.-

Wywiad prasy Kłajpedzkiej u nowego gubernatora Żalkauskasa /z 5/VIII r.b./.-

" Memeler Dampfboot" Nr. 183 z dn. 7/III r.b. Streszczenie:

Na pytanie co Gubernator myśli o dalszem urzędowaniu p. Borcherta , jako reprezentanta Kłajpedy w Dyrekcji Portowej , odpowiedział nowy gubernator , że rząd centralny jest zdania , iż p. Borchert został obrany na przeciąg 3 lat i pozostać będzie na swem stanowisku aż do upływu tego terminu.

Na pytanie w sprawie paszportów zagranicznych i kart pobytu p. Żalkauskas stwierdził , że wystawienie paszportów zagranicznych należy do kompetencji miejscowych władz autonomicznych : jedynie wizy udziela gubernator.- Natomiast udzielanie kart pobytu jest sprawą państwa .- Komisja wydawania kart pobytu musiałaby więc być przydzielona do urzędu gubernatora .- Dalej zakomunikował p. Żalkauskas , że rząd centralny ma niezłomny zamiar wykonania konwencji Kłajpedzkiej domagając się aby Kłajpedzianie również wywiązywali się z nałożonych przez konwencję obowiązków ku dobru całego państwa .- Gubernator będzie się ściśle konwencji trzymał .-

Pozatem odpowiedział p. Żalkauskas na kilka dalszych pytań.- Uregulowanie spławu należy do zadań rządu , który opracował już odnośne wytyczne .-

W sprawie komunikacji między W. Litwą a Kłajpedą ma jeszcze nastąpić porozumienie . Na kwestje równouprawnienia urzędników państwowych z urzędnikami Kłajpedzkimi , ulg celnych oraz , ujednostajnienia prawodawstwa litewskiego z Kłajpedzkim - nie może gubernator narazie udzielić definitywnej odpowiedzi , gdyż wymagają one większego zagłębienia się w stosunki miejscowe.- Zresztą są to kwestje zbyt skomplikowane , ażeby móc na nie dać z punktu wyczerpującą odpowiedź .- Na tem wywiad się zakończył.- Nie wyniosło się wra-

zenia - dodaje w końcu od siebie "Mem. Dampfboot" aby kurs polityki rządu centralnego w stosunku do Kłajpedy, miał się narazie zasadniczo zmienić, jak tego powszechnie oczekiwano.-

"Mem. Dampfboot" Nr. 184 z dn. 8/VIII r.b. Artykuł p.t. "Nowy gubernator - stary kurs".- Streszczenie:

Z wielkim napięciem śledzili Kłajpedzianie zmiany jakie ostatnio zaszły w urzędzie gubernatorskim.- P.Zilnis, którego metody budziły powszechne niezadowolenie, ustąpił.

Następcą jego został adwokat Ż a l k a u s k a s .-

Z uznaniem powitać należy szczerze, z jaką ten ostatni, podczas wywiadu prasowego z dn. 5/VIII r.b. wyraził opinię rządu litewskiego i własną, w najżywotniejszych dla Kłajpedy sprawach.-

Wprawdzie ludność Kłajpedzka nie jest z oświadczeń nowego gubernatora zadowolona, lecz przy najmniej wie, że narazie zostaje wszystko po staremu.-

Oświadczenie p. Zalkauskasa są przeciwieństwem tego, czego ludność Kłajpedy pragnie.- Plusem jest jedynie, że nowy gubernator szczerze i publicznie wyraził swe opinie, podczas gdy słowa gubernatora poprzedniego wielce się do czynów jego różniły.- Z drugiej strony jednak, z chwilą przybycia Zalkauskasa wzmoże się aktywność rządu centralnego w Kłajpedzie.- Kłajpedzianie wszelako się spodziewają, że dawny kurs polityki litewskiej względem Kłajpedy niedługo już potrwa i że nowy gubernator, po zapoznaniu się ze stosunkami miejscowymi, nie omieszka poddać rewizji swe dotychczasowe poglądy na sprawę Kłajpedzką. Kłajpedzianie nie sądzą, aby nowy gubernator był jedynie, bezwolnym narzędziem rządu centralnego.- W każdym razie jednak, Kłajpedzianie nawet przy nowym gubernatorze, nie zaprzestaną walki o swe należne prawa. Leży to zresztą w interesie zdrowej przyszłości całego kraju.-

Niedojęcie do skutku litewskiego synodu ewang. - luter. i ustosunkowanie się do Gajgajajtisa / litwinów ewang. - lickich.-

"Lit. Rundschau" Nr. 181 z dn. 14/VIII r. b. Streszczenie.-

Litewski Synod ewangel. - luter. ~~zwołany~~ ^{zwołany} na 15/VIII r.b. przez pastora Kibelkę do Georgenburgu nie doszedł do skutku, gdyż na żądanie dr. Gajgajajtisa, został przez władze zakazany.- Uczestnikiem synodu, którzy na podstawie ustawy o zebraniach chcieli się w Georgenburgu zgromadzić, oświadczył naczelnik policji, że musi na to uzyskać zgodę naczelnika powiatu.-

W związku z powyższym dodaje od siebie Lit"Rundschau" uwagi następujące:

Fracje niemiecka i Kłajpedzka w sejmie litewskim wstrzymały się w swoim czasie od głosowania nad skreśleniem uposażeń dla duchowieństwa. Fracje niemiecka i Kłajpedzka uważały bowiem za niemożliwe głosować z partjami rządowymi, które tolerowały jednocześnie walkę dr. Gajgajajtisa przeciwko kościołowi ewang.- luter. Fracje niemiecka i Kłajpedzka uprzedzały zarówno rząd jak też partje rządowe, że cierpliwość ich ma granice.- W odpowiedzi na to, zapewniono je, że p. Gajgajajtis w każdym razie nie będzie mógł używać dla

swych celów pomocy policji . W pierwszym rządzie oświadczenie takie złożył p. minister spr. wewn. Feżela.- Tymczasem nowe wtrącenie się policji w sprawę litewskiego kościoła ewang.luteranckiego ! Odnosi się przeto wrażenie , że wpływ p. Gajgałajtisa i jego popleczników jest silniejszy , aniżeli chęć opartego na większości demokratycznej rządu litewskiego przywrócenia wewnętrznego pokoju w kraju.- Rząd obrał najpewniejszą drogę do pozabawienia posłów Kłajpedzkich i niemieckich zafiancja do dalszych zamiarów rządu.- Skoro p. Gajgałajtis milszy jest rządowi od większości sejmowej , czegoż więc jeszcze można oczekiwać ? .-

" Lit. Rundschau " Nr. 183 z dn. 17/VIII r.b. komunikat:

Dnia 13/VIII r.b. odbyło się w Georgenburgu zebranie przybyłych na syned litewski i prawnie obranych przedstawicieli / w liczbie 30/ litewskich gmin ewang-luteranckich. Zebranie ~~trwało~~ trwało kilka godzin , przyczem ani jeden z uczestników nie opowiedział się za dr. Gajgałajtisem .- Zebrani jednogłośnie odmówili jakiejkolwiek współpracy z dr. Gajgałajtisem , zajmując przez to stanowisko synodów niemieckiego i litewskiego .-

Zakaz odbycia synodu do dziś dnia nie został jeszcze cofnięty .-

L i t w a w s t a s u n k u d o K ł a j p e d y .-

" Lietuva Žinios " Nr. 177 z 5/VIII r.b. Artykuł p.t. "Litwa a obszar Kłajpedy" .- Streszczenie :

Interesy Kowna i Kłajpedy pod względem lokalnym są dosyć różne , w związku z ustaleniami , wiekami tradycjami historycznymi , obyczajami i odmienną kulturą. Całokształt swych ~~specyficznych~~ specyficznych właściwości zabezpieczyła Kłajpeda przez stworzenie sobie prawnej a u t e n o m j i / t.zw. konwencja Kłajpedzka /.- Można by pod niejednym względem spierać się co do korzyści , jakie konwencja przynosi państwu i samej Kłajpedzie. Wszelako zarówno jedna jak też druga strona winna się z konwencją l i c z y ć .-

Od czasu przyłączenia Kłajpedy do Litwy , spore było tarć i konfliktów pomiędzy rządem centralnym a samorządem Kłajpedzkim .- W większości wypadków , winna była po stronie rządu .-

Zadaniem nowego rządu jest wyrównanie dawnych i świeżych chropowatości na drodze zbliżenia Litwy do Kłajpedy.-

Wobec tego ...

...

...

...

...

...

...

...

X . KRONIKA .-

a/ kronika zagraniczna.

Zamknięcie konferencji kolejowej:

Litwy, Łotwy, Niemiec i Estonji.-
"Elta" donosi:

W tych dniach w Kownie została zamknięta konferencja kolejowa Litwy, Niemiec, Łotwy i Estonji. wśród innych kwestji postanowiono ujednostajnić już obecnie taryfę litewską - łotewską w bezpośredniej komunikacji osobowej i bagażowej również uzgodnić z taryfą niemiecką i estońską. Poza to uchwalono przygotować projekt taryfy w bezpośredniej litewsko-niemiecko-łotewsko-estońskiej komunikacji towarowej, który to projekt będzie podany do rozważania na następnej konferencji, która odbędzie się w Rydze.-

Zarząd litewskich kolei zel. wydał na cześć uczestników konferencji przyjęcie .-

Niepowodzenie układów francusko-litewskich w sprawie umowy robotniczej.- Elta donosi: Układy w sprawie nowej umowy o wynajmie robotników litewskich do Francji zostały zerwane.- Decydujące posiedzenie odbyło się we czwartek wieczorem w Min.spr.Za gran. Ze strony Litwy brali udział Dyrektor Dep-tu Ekonomicznego M.S.Z dr. J. Puryckis, sekretarz Ministerstwa p. M. Bagdonas oraz przedstawiciel Ministerstwa Sp. Jev.p. Dowgir. Ze strony Francji brali udział konsul francuski w Kownie p. G. Eybert i przedstawiciel francuskiej spółki emigracyjnej p. J. Doucy. W sprawie zawarcia umowy o wynajmie robotników z Litwy do Francji porozumienia nie osiągnięto.- Różnica zdań ujawniła się w 3 kwestjach: wynagrodzenia żądano 300 franków /75 lt./ dla mężczyzn i 225 fr./50 lt./ dla kobiet miesięcznie, Francuzi jednak nie zgodzili się tyle płacić. Poza to Francuzom pokazało się nie do przyjęcia żądanie, by urzędnik konsulatu litewskiego we Francji mógł odwiedzać robotników na miejscu ich pracy i by rząd francuski zagwarantował wykonanie umowy. Wobec nieosiągnięcia porozumienia w tych kwestjach układy zostały zerwane.-

"Rytas" o układach polsko-litewskich.
"Rytas" w nr.183 podaje co następuje: Dowiadujemy się z wiarygodnych źródeł, że rząd polski proponuje rządowi litewskiemu rozpoczęcie bezpośrednich układów w jaknajszerszym zakresie, obejmującym dziedzinę polityki, handlu itd. Pośrednikami Polski są obywatele Kłajpedzcy, którzy w liczbie 2-ch przybyli dnia 13-14 sierpnia r.b. w tym celu do Kowna i mówili z pewną osobą ze sfer rządzących, próbując gruntu.-

Wiadomość ta- dodaje od siebie "Rytas" - jest niewątpliwie pierwszorzędnej wagi. Społeczeństwo, a zwłaszcza Sejm, winny się jaknajpoważniej nią zająć. Odpowiedź pośrednikom Polski trzymana jest na razie rzecz preta w największej tajemnicy.

Odpowiedź może być tylko jedna - kończy "Rytas" -: bez Wileńszczyzny, żadnych układów .-

Zatwierdzenie litewskiego projektu traktatu handlowego z SSSR.-
"Lit. Rundschau" w Nr. 183 z dn. 17/VIII r.b. komunikuje: Gabinet Ministrów zatwierdził w tych dniach projekt traktatu handlowego z SSSR. Projekt dotyczy stosunków gospodarczych litewsko-rosyjskich w całej ich rozciągłości: handel, komunikacja, tranzyt, cła, komunikacja morska oraz prawa cywilne.-

Litwa eksportuje względnie jest w stanie eksportować do Rosji towary następujące: skóry i wyroby ze skóry, drobne wyroby z żelaza / igły, zamki itd. /, żelazne / z warsztatów Kłajpedzkich /, maszyny rolnicze i ich części,

KRONIKA ..

X. KRONIKA ..

W sprawie konferencji litewskiej

W sprawie konferencji litewskiej, która ma być zorganizowana w Warszawie, w dniach 15-17 października, w sprawie...

W tym dniu w Warszawie odbyła się konferencja, w której uczestniczyli przedstawiciele litewskiej komisji, w tym: dr. J. Puzoski, sekretarz Ministerstwa...

W sprawie konferencji litewskiej, która ma być zorganizowana w Warszawie, w dniach 15-17 października, w sprawie...

W sprawie konferencji litewskiej, która ma być zorganizowana w Warszawie, w dniach 15-17 października, w sprawie...

W sprawie konferencji litewskiej, która ma być zorganizowana w Warszawie, w dniach 15-17 października, w sprawie...

celulozę, tekturę, chemikalja, nasiona pełne i ogrodowe, bydło /zwłaszcza konie/, materiały i t d.

Z Rosji importuje Litwa: sól, naftę, i produkty z nafty, obuwie gumowe, tytoń, wino i t d.-

Sprawa otwarcia linii kolejowej Libawa - Romny.- "Rigas Zinas" podaje: wiele mówiono i pisano o odzyskaniu linii kolejowej Libawa - Romny dla komunikacji tranzytowej z Rosją i Polską, lecz niewiele dotychczas zrobiono w celu posunięcia sprawy tej naprzód. Odbiera się wrażenie, jakoby nie było dobrych chęci pozytywnego rozwiązania tej kwestji. Odnosne /łotewskie/ instytucje państwowe udzielają niewyraźnej odpowiedzi. Z mężów stanu jedynie Ringold Kalninks oświadczył stanowczo, iż Litwa nie ma prawa trzywać tę drogę tranzytową zamkniętą, był jedynym, który kwestję tę poruszył na naradach naszej delegacji gospodarczej z przedstawicielami rządu sowieckiego w Moskwie. Jeden zaś z byłych ministrów spraw zagranicznych, który i obecnie zajmuje odpowiedzialne stanowisko, w swoim czasie usiłował nawet, nie dopuścić do omawiania sprawy tej w Lidze Narodów.-

Tymczasem wiele się zmieniło. Jak mówią nowy rząd litewski nie będzie tak nieprzejednany w sprawie kolei Libawa - Romny, jak uprzedni. To też należałoby nie odraczać uporządkowania tej sprawy, gdyż czas upływa. Im dłużej się zwleka z otwarciem tej kolei, tem więcej zmniejsza się jej znaczenie. Mianowicie zainteresowanie okręgi /na sam przód Ukraina i Wileńszczyzna/ są zmuszone przystosowywać się do nowych okoliczności i transportują swe wywozowe produkty innymi drogami i w innych kierunkach. I sama kolej, jako stosunkowo nieznaczna, nie podlega odpowiedzialnemu remontowi i osłabnie.-

Minister spraw zagranicznych Ulmanis podczas ostatniego pobytu w Kownie mówił, jak słychać, i w kwestji kolei Libawa - Romny, lecz zapewne nie osiągnięto żadnych konkretnych wyników.- Nie chciałoby się wierzyć, że sprawa ta ulega zapomnieniu i jest pozostawiona "pod zielonym sukniem"- Powszają jednak wątpliwości. Dość dziwne to, ale znajdują się, jak słychać, osoby, zdaniem których kolej Libawa - Romny, jest Łotwie całkiem niepotrzebna, gdyż nie przyniesie żadnej korzyści.-

Dalej pismo zauważa, że co prawda, tranzyt rosyjski zmniejsza się i zwraca na inne drogi, lecz tranzyt z Polską zostałby skierowany na wspomnianą kolej.-

"Elta" podając ten komunikat stwierdza: że przypuszczenia "Jaunaks Zinas", jakoby łotewski minister spraw zagranicznych p. Ulmanis podczas ostatniego pobytu swego w Kownie omawiał sprawę otwarcia linii Libawa - Romny /Wilno - Keszedary - Szawle - Możejki /nie odpowiadają rzeczywistości.

Kwestja ta nie była poruszana nawet, ponieważ stanowisko rządu litewskiego jest wyraźnie od dawna wiadome i nie ulega wątpliwościom, otwarcie wspomnianej kolei jest związane z zadziębieniem z Polską normalnych stosunków, co jest nie do pomyślenia bez rozwiązania sporu o Wilno.-

Traktat o ekstradycji z Rosją Sowiecką.- Ministerstwo Sprawiedliwości przystąpi wkrótce do opracowania projektu w sprawie zawarcia z Rosją sowiecką traktatu o ekstradycji /wydania przestępców/. Podlegać ekstradycji będą przestępcy kryminalni.-

Zaproszenie Litwy na międzynarodową konferencję chemików.- Litwa otrzymała zaproszenie na międzynarodową konferencję chemików, która rozpocznie się 25 grudnia w Paryżu.-

Deklaracja Premiera Słesiewicza w prasie francuskiej. Elta donosi: Pismo paryskie "La Revue Diplomatique" w numerze lipcowym zamieszcza

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

Władysław Gomułka, sekretarz generalny, w tym czasie pełnił funkcję sekretarza generalnego PZPR. W tym czasie wchodził w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego KC PZPR.

in extenso tę część deklaracji Gabinetowej p. Slezewiczusa, która jest poświęcona polityce zagranicznej Litwy.-

Nowy przedstawiciel Estonji u Prezydenta Republiki.- Elta donosi: 12 sierpnia o godz. 12 dotychczasowy minis. esteński w Litwie p. Seljama na uroczystym posiedzeniu u p. Prezydenta Republiki złożył mu swe listy edwożujące. Jednocześnie p. Prezydentowi został przedstawiony nowy przedstawiciel Estonji w Litwie p. Olderman.-

Nowomianowany esteński charge d' affaires w Litwie p. Hans Olderman urodził się w 1891 r. w Estonji. Gimnazjum ukończył w Pernowie, wydział filologii w uniwersytecie petersburskim. Od 1920 do 1922 r. czynnie współpracował w prasie esteńskiej. W 1922 r. wstąpił do wydziału prasowego min. spr. zagr. W 1924 został mianowany dyrektorem dep-tu informacyjnego. W 1926 r. otrzymał nominację pierwszego sekretarza w poselstwie esteńskim w Rydze, który to urząd piastował do ostatniej nominacji w Kownie.-

W kłaczach dyplomatycznych.- Dyrektor Departamentu M.S.Z. p. I. Jenitas udał się na miesięczny urlop

W przyszłym tygodniu przybędzie do Kowna nowy poseł duński w Litwie p. Lerche. Wręczył on p. Prezyd. Republiki swe listy uwierzytelniające. Poseł stale będzie mieszkał w Helsingforsie.-

Konsul litewski w Londynie p. Ginejtis przybył do Kowna. Spędzi on w Litwie swój urlop.-

10 sierpnia nowy esteński charge d' affaires w Kownie p. Olderman w asyście dotychczasowego przedstawiciela p. Seljama złożył urzędową wizytę Prezesowi Ministrów i Ministr. spr. zagr. p. Slezewiczusowi.-

Nowomianowany poseł duński w Litwie p. Lerche wręczy Prezydentowi Republiki Litewskiej swe listy uwierzytelniające d. 17/VIII r. b. Poseł przybędzie do Kowna w końcu bieżącego tygodnia.-

We środę 11 b. m. wrócił z Talina do Rygi poseł litewski w Estonji i Estonji p. J. Aukstalis. W Talinie zabawiał on cały tydzień.- /E/

w ł a s c i e

Tranzytowe wizy przez Litwę dla ~~właścicieli~~ i paszportów nansenowskich.- Na odpowiednie zapytanie instytucji rządowych udzielono wyjaśnienia, że obywatele, mający t. zw. paszporty nansenowskie, mogą bez trudności uzyskać wizę tranzytową przez Litwę zarówno z obywatelami innych państw w Wierzbokowie i Janiszkach na stacjach kolejowych.-

b/ Kronika wewnętrzna.

Posiedzenie komisji ekonomicznej Sejmu.- We środę 11 sierpnia odbyło się posiedzenie komisji ekonomicznej Sejmu, poświęcone rozważaniu udzielania gwarancji państwowej przy zaciąganiu przez miasto Kowno pożyczki amerykańskiej.-

Zmiany w Ministerstwie Oświaty. W związku z obiegającymi w prasie pogłoskami o wielkich zmianach wśród wyższego personelu urzędniczego w Ministerstwie Oświaty oraz cofnięcie stypendjów " Elta dowiadyuje się co następuje:

Radcę szkół wyższych p. Wołodkę zastąpił p. Baren, b. dyrektor gimnazjum w Wilkomierzu. Na miejsce jego do gimnazjum wilkomierskiego upatrzony jest wizytator szkół p. Ambrozielus P. Wołodka pozatem pozostaje pracować w Ministerstwie Oświaty oraz pozostaje w dalszym ciągu na stanowisku dyrektora szkoły handlowej w Kownie.- Znaczniejszych zmian w Ministerstwie

Oświaty spodziewać się nie należy . Możliwym jest jeszcze zmiana niższego personelu pedagogicznego . Jednak zmiany te są poddyktowane nie względami politycznymi , lecz natury pedagogicznej .- Wiele odpowiedzialnych stanowisk zajmują osoby nie posiadające ani cenzusu ani zdolności pedagogicznych , tym czasem zaś ludzie , mający odpowiednie kwalifikacje są pozbawione posad . Min.Oświaty , mając to na względzie , wyciągnie z tego odpowiednie wnioski.-

Co do pozbawienia stypendyjów studentów katolików stwierdzono , że dotąd nikomu z nich stypendjów nie są cofnięte ponieważ Ministerstwo nie jest zainteresowane w osobistych poglądach politycznych i wyznaniowych stypendystów .- P. Baron , radca szkolnictwa wyższego , żadnych w tej sprawie orderów do podpisania nie otrzymał . Kwestja stypendjów pozostaje w tym samym stanie , co i dotąd . Ministerstwo , posiadając wiadomości o niewłaściwym podziale stypendjów , zamierza przejrzeć sprawę stypendjów , w tym celu jednak zostanie utworzona specjalna komisja , złożona z kilku osób .- Będzie wzięto pod uwagę , by ze stypendjów korzystali studenci nieczłonkowie oraz zdolniejsi .- Wogóle Ministerstwo zamierza zasadniczo zmienić sprawę wyznaczenia stypendjów , przekazując ją kompetencji Uniwersytetu , który będzie mógł obiektywnie ją zakatwić . Stypendja na studia w zakładach zagranicznych mają być wyznaczane tylko absolwentom naszego Uniwersytetu , pragnącym i mającym możność pogłębienia swej wiedzy zagranicą .-

Z a m i e r z e n i e M i n i s t e r s t w a S p r a w i e d l i w o ś c i w d z i e d z i n i e u r z ą d z e n i e p e n i t e n c j a t n y c h .- Przy Ministerstwie Spraw , zostanie wkrótce utworzona inspekcja penitencyjarna / więziennicza / Inspektor penitencyjarny będzie ~~musiał~~ miał za zadanie zwiedzenie zakładów karnych , celem zapoznawania się z bytem więźniów .-

X X

X

Jak wiadomo , b. rząd zamierzał wystawić w pobliżu pierwszego fortu nowe więzienie dla kwalifikowanych przestępców kryminalnych . Obecnie , jak donoszą wiadomości , Minist. Sprawiedliwości ze względów natury ekonomicznej postanowiło zamiaru tego zaniechać .-

Z G a b i n e t u M i n i s t r ó w .- Gabinet Ministrów uchwalił przedłożyć ratyfikacji Sejmu następujące konwencje:

- 1/ konwencję dotyczącą pracy nocnej w piekarniach ,
- 2/ konwencję gwarantującą natychmiastowe przesyłanie pism , roczników i dokumentów parlamentarnych .-
- 3/ poprawka do art. 393 traktatu Wersalskiego oraz do in. artykułów traktatów pokojowych .-
- 4/ konwencję w sprawie walki z przemytnictwem towarów alkoholowych .-
- 5/ konwencję geodzyjną B a ł t y k u .-
- 6/ protokół , dotyczący zakazu używania podczas wojny gazów trujących oraz środków bakterjologicznych .-
- 7/ układ w sprawie walki z rozpowszechnianiem niemoralnych publikacji .-

Na srodowym posiedzeniu Gabinetu Ministrów przyjęto układ w sprawie Szpiebergu oraz dodatkową konwencję do litewsko-niemieckiego traktatu handlowego .- /E/

P r o j e k t s k a s o w a n i a u r z ę d u n a c z e l n i k a p o l i c j i .- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zamierza w celach oszczędnościowych skasować urząd naczelnika policji , których funkcje mają pełnić naczelnicy powiatów . Wobec tego mają być usunięci wszyscy naczelnicy policji . Tymczasem już zostali wydaleny naczelnicy policji : w Birzach Tuboniewicz w Szakach Razwicki i w Rosieniach Jodko .-

Wzrost gospodarki w Polsce 1945-1950. W tym okresie nastąpił znaczny wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki. Wzrost ten był wynikiem wielu czynników, w tym przede wszystkim inwestycji w infrastrukturę i rozwój nauki.

Sprawa niewykwalifikowanych nauczycieli.- w "Idische Stimme" czytamy co następuje:
Według art. 20 ustawy o szkolnictwie stanowisko nauczycieli mogą piastować jedynie osoby, które mogą wylegitymować się z ukończenia 4 klas tudzież 3 lat odbytej praktyki w dziedzinie nauczania. W chwili wydania tej ustawy, w dniu 15 sierpnia r.1915, wielu nauczycieli nie mogło wykazać, iż odbyło przewidzianą przez ustawę 3-letnią praktykę, niektórym zabrakło do ostatniego terminu kilka miesięcy.-

Ministerstwo Oświaty rzekło się udzielenia wyżej pomienionym nauczycielom całkowitych praw.- Wśród zdyskwalifikowanych nauczycieli znajdowali się również hitwini.-

Z inicjatywy posłów Robinzona i Zygielisa kwestja została skierowana do Gabinetu Ministrów, przyczem Gabinet Ministrów, kierując zapytanie do referenta, dołączył do niego ~~xx-~~ opinię Robinzona, jako członka Komisji Oświatowej Sejmu. Referent wypowiedział się za opinię Robinzona.-

W ten sposób powstało na swych stanowiskach wiele nauczycieli, którym groziło niebezpieczeństwo utraty prawa nauczania.-

Kłajpedczycy na zjeździe samorządów.- Elta donosi: Na zjeździe przedstawicieli samorządów za pośrednictwem Gubernatora kraju Kłajpedzkiego zostali zaproszeni również przedstawiciele samorządów kraju Kłajpedzkiego.-

Pobór rocznika 1915 r.- Zostaje wydane obwieszczenie w sprawie poboru do wojska: urodzonych w lipcu-grudniu 1905 r.-

Zgon inż. Piotra Wilejszysa.- Dnia 12-go sierpnia w Połędzie zmarł jeden z pierwszych krzewicieli oświaty w Litwie, gorliwy bojownik na odrodzeniu prasy litewskiej, założyciel i redaktor pierwszego dziennika litewskiego "Vilniaus Zinios", były minister komunikacji. Trezes Rydy Inżynierów, w wieku lat 73 / 25 I 1851 - 12 VIII 1926 /s.p. Inżynier Piotr Wilejszys. Ciało zmarłego z Połegi zostało przewiezione do Kowna i w poniedz. 16/VIII o godz. 8 i pół rano eksportowane do Bazyliki Katedralnej do odprawionem nabożeństwie ciało tymczasowo złożono w podziemiach Bazyliki zanim okaże się możliwość przewiezienia ich do Wilna, gdzie na cmentarzu na Rossie jest zbudowany przez samego nieboszczyka grobowiec z kaplicą.-

Krwawa awantura w Szawlach.- W niedzielę dn. 15 bm. w Szawlach na szosie Janiszkowskiej przyszło do bójki między robotnikami. Na hałas, wszczęty przez awanturników nadbiegł z pobliskiego posterunku szeregowiec policji Ławkowski. Lisk zamiar wdać się w bójkę i unitygować powaśnionych. Atoli ostatni miał uchylić ucha namowom policjanta natarli na niego tak energicznie, iż widział się zmuszonym zrobić pożytek z broni palnej.- Padły strzały, wymierzone przez policję. Jeden z napastników padł na ziemię śmiertelnie ranny. W trakcie tego gdy dogorywającego odwożono do szpitala, na odgłos strzałów zebrał się na miejscu wypadku wielki tłum ludzi i mimo perswazji policji nie rotchodził się.- Gdy urzędnicy policji wobec bezskuteczności perswazji usiłowali tłum rozpedzić, rzucano się na nich i dotkliwie obito, peczem ruszone demonstracyjnym pochodem, kierując się do domu naczelnika powiatu.-Tu dopiero po wielu wysiłkach udało się tłum rozpedzić.-

Nowy dziennik rosyjski.- W początku września zacznie wychodzić w Kownie nowe pismo codzienne w języku rosyjskim.

Zakończenie strajku w "Nemunasie".- Strajk w fabryce maszyn "Nemunas", jaki trwał przez 4ipół dni,

został zakończony w sobotę po południu. Przyczyną strajku było niezadowolenie ze stosunków wewnętrznych. Większość żądań została uwzględniona.- /E/

e/ Kronika gospodarcza.-

Sprawa pożyczki amerykańskiej dla Kowna.- 5.bm. odbyło się piąte już z kolei posiedzenie Zarządu Miejskiego m.Kowna wespół ze specjalną komisją finansową wybraną przez Radę Miejską w sprawie opracowania umowy pożyczkowej z firmą amerykańską Ulen and Co.- Najważniejsze punkty tej umowy zostały już ostatecznie rozważone i należy się spodziewać, iż w najbliższych dniach zostanie ona całkowicie zrehabilitowana i wniesiona na walne posiedzenie Ryd Miejskiej.-

Inżynierowie, którzy specjalnie przybyli do Kowna, aby zapoznać się z planem prac, zapewnili, iż roboty nad przeprowadzeniem kanalizacji i urządzeń wodociągowych potrwać jeszcze jeden tylko rok, w grudniu 1927 r. cała praca zostanie już dokonana.-

W związku z zawieraną umową pożyczkową rząd zwoła specjalne posiedzenie Komisji Ekonomicznej Sejmu, które odbędzie się w ciągu bieżącego tygodnia.- To tem posiedzeniu zostanie zwołane posiedzenie Rady Miejskiej dla ostatecznego zatwierdzenia projektu umowy.- 11 sierpnia odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Sejmowej Komisji Ekonomicznej, na którym rozważano sprawę pożyczki amerykańskiej dla m.Kowna, oraz w związku z tem żądanie przez firmę Ulen and Co. gwarancji rządu litewskiego co do zwrotu pożyczki.- Ze sprawozdaniem wystąpił Minister Skarbu p. A. Rynka, który oświadczył, iż rząd uważa za potrzebne po stronie samorządu kowieńskiego w jego rokowaniach z firmą Ulen and Co., jeśli Sejm zaakceptuje zaciągnięcie tej pożyczki. Motywując stanowisko rządu, p.Minister przytem wskazał, że:

1/ miasto już wydało na roboty kanalizacyjne z górą 1 milj. lit., która to suma, o ile roboty nie będą prowadzone w dalszym ciągu, nie tylko nie przyniesie procentów, lecz może zupełnie zginąć.-

2/ tak lub inaczej rząd będzie musiał dać dla miasta subwencję dla organizowania robót publicznych, by zmniejszyć mogące wzrosnąć nadal bezrobocie.

3/ wyjednano u firmy możliwość wykupienia pożyczki po upływie 5 lat al pari pozwoli pożyczkę zlikwidować bez strat o ile warunki kredytu na rynku międzynarodowym uległyby polepszeniu.-

To relacji p. Ministra wywiązała się dyskusja, która ujawniła rozbieżność zdań w zapatrywaniach członków Komisji. Ponieważ projekt umowy pożyczkowej nie był przesłany zawczasu członkom Komisji, którzy wobec tego nie mieli możliwości z nim zaznajomić się dokładnie, dalsze obrady postanowiono odroczyć na następne posiedzenie posiedzenie, wyznaczone na 18 sierpnia.-

Budowa rezerwuarów naftowych w Kłajpedzie.- W porcie Kłajpedzkim szczególnie się rozwija budowa rezerwuarów naftowych, w czem, jak się zdaje, rywalizują syndykaty naftowe amerykańskie i rosyjskie. Obecnie odbywa się budowa dwóch olbrzymich rezerwuarów. Objętość największego z tych rezerwuarów dochodzi do 5.000 000 litrów.- /E/

d/ Kronika polska.-

W Kowieńskim Banku Polskim. We czwartek 5 sierpnia odbyło się nadzwyczajne walne zebranie członków Kowieńskiego Polskiego Banku Drobno-Kredytu. Na zebraniu została uchwalona zmiana nazwy Banku, który dotąd ma nosić nazwę "Polskiego Towarzystwa Kredytowego w Litwie". Pezatem - przyjęto pewne drobne dopełnienia do statutu.-

